

## Бројеви или Четврта књига Мојсијева

### *Први попис Израиљаца*

<sup>1</sup> Првога дана другог месеца, друге године након што су изашли из Египта, Господ рече Мојсију у Синајској пустињи, у Шатору од састанка:

<sup>2</sup> „Извршите попис све заједнице синова Израиљевих по њиховим породицама и њиховим отачким домовима, према броју имена свих мушкараца, једног по једног.

<sup>3</sup> Ти и Арон забележите све у Израиљу по њиховим јединицама, од двадесет година па навише, који су способни за војску.

<sup>4</sup> С вама ће бити по један човек из сваког племена, који је главар свог отачког дома.

<sup>5</sup> Ово су имена људи који ће вам помагати:

за Рувимово племе, Елисур, Седијуров син;

<sup>6</sup> за Симеуново племе, Сурисадајев син Саламило;

<sup>7</sup> за Јудино племе, Аминадавов син Насон;

<sup>8</sup> за Исахарово племе, Согаров син Натанаило,

<sup>9</sup> за Завулоново племе, Хелонов син Елијав.

<sup>10</sup> За Јосифове синове:

Амијудов син Елисама, за Јефремово племе,  
и Фадасуров син Гамалило, за Манасијино племе.

<sup>11</sup> За Венијаминово племе, Гадеонијев син Авидан;

<sup>12</sup> за Даново племе, Амисадајев син Ахијезер;

<sup>13</sup> за Асирово племе, Ехранов син Фагаило;

<sup>14</sup> за Гадово племе, Деуелов син Елисаф;

15 за Нефталимово племе, Енанов син Ахиреј.“

16 Ови су били изабрани од заједнице, кнезови својих отачких племена, главари Израилевих хиљада.

17 Мојсије и Арон су узели ове људе који су били одређени по имену,

18 па су сабрали сву заједницу првога дана другог месеца. Они су се, један по један, уписали у своја родословља, по својим породицама, по својим отачким домовима, и по својим именима, од двадесет година па навише,

19 као што је Господ заповедио Мојсију. Тако их је пописао у Синајској пустињи.

20 Од потомака Рувима, Израилевог првенца, појединачно су били пописани сви мушкарци од двадесет година па навише, способни за војску, по својим родословима, по својим породицама и својим отачким домовима.

21 Из Рувимовог племена било је пописано четрдесет шест хиљада пет стотина.

22 Од Симеунових потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци способни за војску од двадесет година па навише, по својим родословима, по својим породицама и својим отачким домовима.

23 Из Симеуновог племена било је пописано педесет девет хиљада три стотине.

24 Од Гадових потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци способни за војску од двадесет година па навише, по својим родословима, по својим породицама и својим

отачким домовима.

<sup>25</sup> Из Гадовог племена било је пописано четрдесет пет хиљада шест стотина педесет.

<sup>26</sup> Од Јудиних потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци способни за војску од двадесет година па навише, по својим родословима, по својим породицама и својим отачким домовима.

<sup>27</sup> Из Јудиног племена било је пописано седамдесет четири хиљаде шест стотина.

<sup>28</sup> Од Исахарових потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци од двадесет година па навише, способни за војску, по својим родословима, по својим породицама и својим отачким домовима.

<sup>29</sup> Из Исахаровог племена било је пописано педесет четири хиљаде четири стотине.

<sup>30</sup> Од Завулонових потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци од двадесет година па навише, способни за војску, по својим родословима, по својим породицама и својим отачким домовима.

<sup>31</sup> Из Завулоновог племена било је пописано педесет седам хиљада четири стотине.

<sup>32</sup> Од Јосифових потомака: од Јефремових потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци од двадесет година па навише, способни за војску, по својим родословима, по својим породицама и својим отачким домовима.

<sup>33</sup> Из Јефремовог племена било је пописано четрдесет хиљада пет стотина.

- 34 Од Манасијиних потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци од двадесет година па навише способни за војску, по својим родословима, по својим породицама и својим отачким домовима.
- 35 Из Манасијиног племена било је пописано тридесет две хиљаде две стотине.
- 36 Од Венијаминових потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци од двадесет година па навише, способни за војску, по својим родословима, по својим породицама и својим отачким домовима.
- 37 Из Венијаминовог племена било је пописано тридесет пет хиљада четири стотине.
- 38 Од Данових потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци од двадесет година па навише, способни за војску, по својим родословима, по својим породицама и својим отачким домовима.
- 39 Из Дановог племена било је пописано шездесет две хиљаде седам стотина.
- 40 Од Асирових потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци од двадесет година па навише, способни за војску, по својим родословима, по својим породицама и својим отачким домовима.
- 41 Из Асировог племена било је пописано четрдесет једна хиљада пет стотина.
- 42 Од Нефталимових потомака, појединачно су били пописани сви мушкарци од двадесет година па навише, способни за војску, по својим родословима, по својим породицама и својим

отачким домовима.

<sup>43</sup> Из Нефталимовог племена било је пописано педесет три хиљаде четири стотине.

<sup>44</sup> Ови пописани су били они које је пописао Мојсије са Ароном, уз помоћ дванаест кнезова, по један човек на сваки отачки дом.

<sup>45</sup> Сви Израиљци, који су били уписани у своје отачке домове, од двадесет година па навише, били су способни за војску у Израиљу.

<sup>46</sup> Свих пописаних било је шест стотина три хиљаде пет стотина педесет.

<sup>47</sup> Ипак, међу њих се нису водили Левити према свом предачком племену.

<sup>48</sup> Наиме, Господ је рекао Мојсију:

<sup>49</sup> „Нека се Левијево племе не пописује, и нека се не пописују са осталим Израиљцима.

<sup>50</sup> Него, постави Левите над Пребивалиштем сведочанства, и над свом опремом и свим што му припада. Они ће носити Пребивалиште са свом опремом, служити у њему, и логоровати око Пребивалишта.

<sup>51</sup> Кад Пребивалиште крене, нека га Левити раставе, а кад се Пребивалиште заустави, нека га Левити подигну. Ако му се приближи туђинац, нека се погуби.

<sup>52</sup> Остали Израиљци нека логорују сваки у своме табору, код своје заставе, и по својим четама.

<sup>53</sup> Левити нека логорују око Пребивалишта сведочанства, да не би плануо гнев на израиљску заједницу. Зато нека чувају стражу код Пребивалишта сведочанства.“

<sup>54</sup> Израилџи учине све онако како је Господ заповедио Мојсију. Баш тако су учинили.

## 2

### *Распоред племена у табору*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију и Арону:

<sup>2</sup> „Нека Израилџи логорују сваки код своје заставе, под грбом свога очинског дома. Нека се утаборе око Шатора од састанка, али подаље.“

<sup>3</sup> С предње стране, према истоку, биће Јудин табор по својим четама и под својом заставом. Кнез Јудејаца је Насон, син Аминадавов.

<sup>4</sup> Његова војска броји седамдесет четири хиљаде шест стотина.

<sup>5</sup> До њега ће логоровати Исахарово племе. Кнез Исахарових потомака је Натанаило, син Согаров.

<sup>6</sup> Његова војска броји педесет четири хиљаде четири стотине.

<sup>7</sup> Затим Завулоново племе с кнезом Завулонових потомака Елијавом, сином Хелоновим.

<sup>8</sup> Његова војска броји педесет седам хиљада четири стотине.

<sup>9</sup> Укупан број пописаних у Јудином табору, по њиховим четама, био је стотину осамдесет шест хиљада четири стотине. Нека они први полазе.

<sup>10</sup> На југу ће бити застава Рувимовог табора по својим четама. Кнез Рувимових потомака је Елисур, син Седијуров.

<sup>11</sup> Његова војска броји четрдесет шест хиљада пет стотина.

- 12 До њега нека логорује Симеуново племе. Кнез Симеунових потомака је Саламило, син Сурисадајев.
- 13 Његова војска броји педесет девет хиљада три стотине.
- 14 Онда Гадово племе. Кнез Гадових потомака је Елисаф, син Рагуилов.
- 15 Његова војска броји четрдесет пет хиљада шест стотина педесет.
- 16 Укупан број пописаних по њиховим четама у Гадовом табору био је стотину педесет једна хиљада четири стотине педесет. Они нека полазе други.
- 17 Затим нека крене Шатор од састанка, пошто се Левијев табор налази усред других табора. Сваки ће поћи према месту таборовања, и под својом заставом.
- 18 На западу ће бити застава Јефремовог табора по својим четама. Кнез Јефремових потомака је Елисама, син Амијудов.
- 19 Његова војска је бројила четрдесет хиљада пет стотина пописаних.
- 20 До њега ће бити Манасијино племе. Кнез Манасијиних потомака је Гамалило, син Фадасуров.
- 21 Његова војска броји тридесет две хиљаде две стотине.
- 22 Потом следи Венијаминово племе. Кнез Венијаминових потомака је Авидан, син Гадeонијев.
- 23 Његова војска броји тридесет пет хиљада четири стотине пописаних.
- 24 Укупан број пописаних у Јефремовом табору по њиховим четама, био је стотину осам хиљада и

стотину. Они нека полазе трећи.

<sup>25</sup> На северу ће бити застава Дановог табора по својим четама. Кнез Данових потомака је Ахијезер, син Амисадајев.

<sup>26</sup> Његова војска броји шездесет две хиљаде седам стотина пописаних.

<sup>27</sup> До њега нека се утабори Асирово племе. Кнез Асирових потомака је Фагаило, син Ехранов.

<sup>28</sup> Његова војска броји четрдесет једну хиљаду пет стотина пописаних.

<sup>29</sup> Затим следи Нефталимово племе. Кнез Нефталимових потомака је Ахиреј, син Енанов.

<sup>30</sup> Његова војска броји педесет три хиљаде четири стотине пописаних.

<sup>31</sup> Укупан број пописаних у Дановом табору, био је стотину педесет седам хиљада шест стотина. Они нека крећу последњи под својим заставама.

<sup>32</sup> То су Израиљци који су пописани према својим отачким домовима. Укупан број пописаних у таборима по њиховим четама је шест стотина три хиљаде пет стотина педесет.

<sup>33</sup> Левити нису били пописани са осталим Израиљцима, као што је Господ заповедио Мојсију.

<sup>34</sup> Тако су Израиљци извршили све што је Господ заповедио Мојсију: тако су логоровали под својим заставама и тако ишли, свако према свом роду и отачком дому.

### 3

*Левити*

<sup>1</sup> Ово су Аронови и Мојсијеви родослови, из времена кад је Господ говорио Мојсију на Синајској гори.

<sup>2</sup> Ово су имена Аронових синова: првенац Надав, Авијуд, Елеазар и Итамар.

<sup>3</sup> То су имена Аронових синова који су били помазани и уведени у свештеничку службу.

<sup>4</sup> Међутим, Надав и Авијуд су погинули пред Господом, кад су принели туђи огањ пред Господом у Синајској пустињи. А пошто нису имали синова, свештеничку службу су обављали Елеазар и Итамар, под својим оцем Ароном.

<sup>5</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>6</sup> „Доведи Левијево племе и постави га пред свештеником Ароном, па нека му служе.

<sup>7</sup> Нека обављају дужности за њега и за сву заједницу пред Шатором од састанка, док служе у Пребивалишту.

<sup>8</sup> Нека се старају за сав намештај у Шатору од састанка, и брину се за Израиљце, док служе у Пребивалишту.

<sup>9</sup> Дај Левите Арону и његовим синовима; они су му додељени међу Израиљцима.

<sup>10</sup> А Арона и његове синове постави да врше своју свештеничку службу. Ако туђинац приступи, нека се погуби.“

#### *Левити и првенци Израиља*

<sup>11</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>12</sup> „Ја сам, ево, узео Левите од Израиљаца уместо свих првенаца, који су први плод утробе међу Израиљцима. Левити су моји!

<sup>13</sup> Јер, моји су сви првенци. Онога дана кад сам побио све првенце у Египту, себи сам посветио сваког

првенца у Израиљу, и од људи и од стоке, да буду моји. Ја сам Господ!“

<sup>14</sup> Господ рече Мојсију у Синајској пустињи:

<sup>15</sup> „Попиши Левите према њиховим отачким домовима и родовима; попиши свако мушко од једног месеца па навише.“

<sup>16</sup> Мојсије их је пописао како му је било заповеђено по речи Господњој.

<sup>17</sup> Ово су били Левити по својим именима:  
Гирсон, Кат и Мерарије.

<sup>18</sup> А ово су имена Гирсонових синова по њиховим родовима:  
Ловеније и Семај.

<sup>19</sup> Катови синови по својим родовима су:  
Амрам, Исар, Хеврон и Озило.

<sup>20</sup> Мераријеви синови по својим родовима су:  
Молија и Мусије.

То су левитски родови по својим отачким домовима.

<sup>21</sup> Од Гирсона потичу Ловенијев род и Семајев род. То су Гирсонови родови.

<sup>22</sup> Број свих пописаних мушкараца, од месец дана па навише, био је седам хиљада пет стотина.

<sup>23</sup> Гирсонови родови су логоровали на западу, иза Пребивалишта.

<sup>24</sup> Кнез отачког дома Гирсонових родова био је Елисаф, син Лаилов.

<sup>25</sup> Гирсоновци су у Шатору од састанка били задужени за Пребивалиште, Шатор и његов покривач, и завесу на улазу од Шатора од састанка;

<sup>26</sup> дворишне засторе, завесу на улазу од дворишта око Пребивалишта и жртвеника, и његову ужад, и за сваку њихову службу.

<sup>27</sup> Од Ката потиче Амрамов, Исаров, Хевронов и Озилов род. То су Катови родови.

<sup>28</sup> Укупан број свих мушкараца од једног месеца па навише, био је осам хиљада шест стотина. Они су се старали за Светињу.

<sup>29</sup> Катови родови су логоровали с јужне стране Пребивалишта.

<sup>30</sup> Кнез Катових отачких домова био је Елисафан, син Озилов.

<sup>31</sup> Они су се бринули за Ковчег, сто, свећњак, жртвенике, за посуђе у Светињи које се користило поред ових, завесу, и за сваку храмску службу.

<sup>32</sup> Врховни старешина над Левитима био је Елеазар, син свештеника Арона. Он је надгледао оне који су се бринули за Светињу.

<sup>33</sup> Од Мерарија потиче род Молијев и род Мусијев. То су Мераријеви родови.

<sup>34</sup> Број свих пописаних мушкараца, од једног месеца па навише, био је шест хиљада две стотине.

<sup>35</sup> Кнез отачких домова у Мераријевим родовима био је Сурило, син Авихејев.

Они су логоровали са северне стране Пребивалишта.

<sup>36</sup> Дужност Мераријевих синова била је да се брину за даске Пребивалишта, за његове преворнице, стубове, подножја, за све посуђе и за сваку њихову службу,

37 као и за стубове око дворишта, са њиховим постољима, кочићима и конопцима.

38 С предње стране Пребивалишта, пред Шатором од састанка с истока, логоровали су Мојсије, Арон и његови синови.

Они су вршили дужности у Светилишту за Израиљце.

Сваки туђинац који би приступио, имао је да се погуби.

39 Свих пописаних Левита које је, по Господњој наредби, пописао Мојсије с Ароном према њиховим родовима, свих мушкараца од једног месеца па навише, било је двадесет две хиљаде.

40 Господ рече Мојсију: „Попиши све мушке првенце међу Израиљцима од једног месеца па навише, и направи списак с њиховим именима.

41 Левите узми за мене – Ја сам Господ – уместо свих израиљских првенаца, а левитску стоку уместо све првине стоке Израиљаца.“

42 Тако је Мојсије пописао све израиљске првенце, као што му је заповедио Господ.

43 Укупан број мушких првенаца по њиховим именима, од једног месеца па навише, био је двадесет две хиљаде две стотине седамдесет три.

44 Господ рече Мојсију:

45 „Узми Левите уместо свих израиљских првенаца и левитску стоку уместо њихове стоке; нека Левити припадају мени. Ја сам Господ.

46 А за откупну цену за оних две стотине седамдесет три израиљска првенца, колико их има више од Левита,

<sup>47</sup> узми по пет шекела\* по глави према храмском шекелу (један шекел тежи двадесет гера†).

<sup>48</sup> Откупну цену за те што их има више дај Арону и његовим синовима.“

<sup>49</sup> Мојсије је узео новац од откупнине за оне којих је било више од оних које су Левити откупили.

<sup>50</sup> Мојсије је од израиљских првенаца примио хиљаду три стотине шездесет пет шекела‡ храмске мере.

<sup>51</sup> Мојсије је по наредби Господњој предао новац од откупа Арону и његовим синовима, баш као што је Господ заповедио Мојсију.

## 4

### *Катов род*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију и Арону:

<sup>2</sup> „Попиши Катове потомке између Левијевих потомака према њиховим родовима и очинским домовима,

<sup>3</sup> између тридесет и педесет година, све који су способни за службу, који ће вршити службу у Шатору од састанка.

<sup>4</sup> Ово је служба Катових потомака: да се брину за најсветије ствари у Шатору од састанка.

<sup>5</sup> Кад табор креће на пут, нека Арон и његови синови скину преградну завесу и њом покрију Ковчег сведочанства.

<sup>6</sup> Нека преко њега ставе покривач од фине коже, а одозго нека простру тканину, потпуно љубичасту. Затим нека му провуку дршке.

<sup>7</sup> Преко стола за принесене хлебове, нека простру љубичасту тканину, па нека ставе на њега зделе,

---

\* **3:47** Око 58 gr. † **3:47** Око 12 gr. ‡ **3:50** Око 16 kg.

посуде за кад, ведре и крчаге за жртве изливнице. Нека хлеб стално стоји на њему.

<sup>8</sup> Преко њих нека простру пурпурну тканину и прекрију то покривачем од fine коже. Потом нека му провуку дршке.

<sup>9</sup> Затим нека узму љубичасту тканину и покрију свећњак за светло и његове жишке, његове усекаче, његове подметаче, и све посуде за уље, које служе за његову употребу.

<sup>10</sup> Нека га са свим његовим прибором завију у покривач од fine коже и ставе га на носиљку.

<sup>11</sup> Преко златног жртвеника нека простру љубичасту тканину, и покрију га покривачем од fine коже. Онда нека му провуку дршке.

<sup>12</sup> Нека узму све посуде за службу које се користе у Светињи, па нека их ставе у љубичасту тканину и покрију их покривачем од fine коже. Потом нека их ставе на носиљку.

<sup>13</sup> Нека уклоне пепео са жртвеника, и простру преко њега скерлетно платно.

<sup>14</sup> Онда нека ставе на њега сав прибор за његову употребу: кадионице, виљушке, лопатице, котлиће и све посуде за жртвеник, па нека преко њега простру покривач од fine коже и провуку му дршке.

<sup>15</sup> Након што Арон и његови синови заврше с покривањем Светиње и свих светих посуда приликом поласка табора на пут, нека дођу Катови потомци да их понесу. Ипак, нека не дотичу свете ствари, да не погину. То су ствари у Шатору од састанка које ће носити Катови потомци.

<sup>16</sup> А Елеазар, син свештеника Арона, нека се стара за уље за светло, за миомирисни кад, за дневну житну жртву и уље посвећења, за цело Пребивалиште и све што се налази у њему, и за Светињу и њене посуде.“

<sup>17</sup> Господ рече Мојсију и Арону:

<sup>18</sup> „Не допустите да буду истребљени племенски родови Катових потомака између Левита.

<sup>19</sup> Овако поступајте с њима да остану у животу и не изгину кад приступају Светињи над светињама: нека дођу Арон и његови синови и свакоме одреде шта ће радити и носити.

<sup>20</sup> Они нека не улазе да гледају свете ствари, да не би изгинули.“

#### *Гирсонов род*

<sup>21</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>22</sup> „Попиши Гирсонове синове по њиховим отачким домовима и њиховим породицама.

<sup>23</sup> Попиши оне од тридесет година па навише, све до педесете године, све који су способни за службу, који ће обављати службу у Шатору од састанка.

<sup>24</sup> Ово је служба Гирсонових родова, како ће радити и шта ће носити:

<sup>25</sup> нека носе завесе Пребивалишта и Шатор од састанка, његов покривач и покривач од fine коже, који иде преко њега, и преградну завесу на улазу у Шатор од састанка;

<sup>26</sup> затим дворишне засторе на улазу од дворишта што је око Пребивалишта и жртвеника, његове конопце и сав прибор за њихову употребу. Они ће радити све што треба урадити око тих ствари.

<sup>27</sup> Све што треба носити и урадити, биће дужност Гирсонових потомака, по наредби Арона и његових синова; предај им у надлежност све што треба да носе.

<sup>28</sup> То је служба Гирсонових потомака у Шатору од састанка. Њихове дужности биће под надзором Итамара, сина свештеника Арона.

#### *Мераријев род*

<sup>29</sup> Потом попиши Мераријеве потомке по њиховим родовима и отачким домовима.

<sup>30</sup> Попиши оне од тридесет година па навише, све до педесете године, све који су способни за службу, који ће обављати службу у Шатору од састанка.

<sup>31</sup> Њихова дужност је, поред свих осталих дужности у Шатору од састанка, да носе: даске за Пребивалиште, његове преворнице, стубове и постоља;

<sup>32</sup> стубове око дворишта и њихова постоља, њихове кочиће, њихове конопце, и сав њихов прибор за сваку њихову употребу; наброј по имену предмете које су дужни да носе.

<sup>33</sup> Ово је служба родова Мераријевих потомака, према свим њиховим службама у Шатору од састанка, под надзором Итамара, сина свештеника Арона.“

#### *Број пописаних Левита*

<sup>34</sup> Тако су Мојсије, Арон и кнезови заједнице пописали Катове потомке по њиховим родовима и отачким домовима,

<sup>35</sup> од тридесет година навише, па до педесет година, све способне за службу у Шатору од састанка.

<sup>36</sup> Број пописаних по њиховим родовима био је две хиљаде седам стотина педесет.

<sup>37</sup> То је број пописаних Катових родова, свих оних који су служили у Шатору од састанка. Њих су пописали Мојсије и Арон, као што је Господ заповедио преко Мојсија.

<sup>38</sup> Гирсонови синови су били пописани по њиховим родовима и отачким домовима,

<sup>39</sup> између тридесет година навише, па до педесет година, способних да обављају службу у Шатору од састанка.

<sup>40</sup> Број пописаних по својим родовима и отачким домовима био је две хиљаде шест стотина тридесет.

<sup>41</sup> То је број пописаних Гирсонових синова, свих оних који су служили у Шатору од састанка. Њих су пописали Мојсије и Арон, по Господњој заповести.

<sup>42</sup> Пописаних из родова Мераријевих синова према својим родовима и отачким домовима,

<sup>43</sup> између тридесет и педесет година, свих способних да обављају службу у Шатору од састанка;

<sup>44</sup> пописаних, дакле, по њиховим родовима, било је три хиљаде две стотине.

<sup>45</sup> То је број пописаних Мераријевих синова које су пописали Мојсије и Арон, као што је Господ заповедио преко Мојсија.

<sup>46</sup> Број пописаних Левита, које су пописали Мојсије, Арон и израиљски кнезови по њиховим родовима и отачким домовима,

<sup>47</sup> између тридесет и педесет година, који су били способни за службу служења и службу ношења у Шатору од састанка;

<sup>48</sup> тих пописаних било је осам хиљада пет стотина осамдесет.

<sup>49</sup> Сваки од њих је био пописан према своме служењу и ношењу, онако како је Господ заповедио преко Мојсија.

## 5

### *Закон о обредној нечистоћи*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>2</sup> „Заповеди Израиљцима да удаље из табора свакога ко је губав, свакога ко има излив, и свакога ко се онечистио о мртваца.

<sup>3</sup> Удаљите из табора како мушко тако женско, да не онечисте њихов табор усред кога ја пребивам међу њима.“

<sup>4</sup> Израиљци учине тако; удаљили су их изван табора. Како је Господ рекао Мојсију, тако су Израиљци учинили.

*Признање греха и откупљење*

<sup>5</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>6</sup> „Реци Израиљцима: ’Кад мушкарац или жена учини какав грех против другогa, те се изневери Господу и навуче на себе кривицу,

<sup>7</sup> нека призна свој грех који је учинио. Затим нека да пуну накнаду за свој преступ, и нека дода на то једну петину ономе коме је скривио.

<sup>8</sup> Али ако тај човек нема рођака коме би припала накнада, нека се накнада да Господу на име свештеника, осим овна – откупнице којом ће се извршити откупљење за њега.

<sup>9</sup> Од свих светих приноса које Израиљци доносе свештенику, нека свака жртва дизаница припадне њему.

<sup>10</sup> Њему, дакле, нека припадну свети приноси сваког човека; што год је дано свештенику, нека припадне свештенику.”

*Провера женине верности*

<sup>11</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>12</sup> „Реци Израиљцима, кажи им: ’Ако нечија жена застрани и тако му се изневери,

<sup>13</sup> па неко легне с њом, а њен муж не зна за то, и она прикрије да се онечистила, али нема сведока против ње пошто није била ухваћена на делу;

<sup>14</sup> ако га обузме дух љубоморе, те посумња да му се жена онечистила, или га обузме љубомора, па посумња на жену, иако се није онечистила,

<sup>15</sup> нека муж доведе своју жену к свештенику. Нека донесе са собом и принос за њу: десетину ефе\*

---

\* 5:15 Око 1,6 kg.

јечменог брашна. Нека га не прелива уљем и нека не меће на њега тамјана, јер је то житна жртва за љубомору, житна жртва за спомен ради сећања на кривицу.

<sup>16</sup> Затим нека је свештеник приведе и постави пред Господа.

<sup>17</sup> Нека свештеник узме свете воде у земљану посуду, и нека узме нешто прашине с пода Пребивалишта и стави је у воду.

<sup>18</sup> Пошто је свештеник поставио жену пред Господом, нека јој распусти косу, а на њене руке нека положи житну жртву за спомен, што је житна жртва за љубомору. Свештеник нека узме у своје руке воду горчине која доноси проклетство.

<sup>19</sup> Тада нека је свештеник закуне и каже жени: 'Ако ниједан човек није легао са тобом, и ако ниси застранила и онечистила се док си била под влашћу свога мужа, нека ти не науди ова вода горчине која доноси проклетство.

<sup>20</sup> А ако си застранила и онечистила се док си била под влашћу свога мужа, те је неки човек осим твога мужа легао с тобом" –

<sup>21</sup> ту нека свештеник закуне жену овом клетвом и каже јој – „нека те Господ учини предметом проклињања и клетве усред твога народа; нека Господ учини да ти материца усахне а стомак ти отекне.

<sup>22</sup> Нека ова вода горчине, која доноси проклетство, уђе у твоју утробу и учини да ти стомак отекне а материца ти усахне!"

А жена нека каже на то: 'Амин, Амин!'

<sup>23</sup> Нека свештеник напише ова проклетства на лист и спере их у води горчине.

<sup>24</sup> Затим нека да жени да попије воду горчине која доноси проклетство, како би вода горчине која

доноси проклетство ушла у њу и изазвала горчину.

<sup>25</sup> Потом нека свештеник узме из жениних руку житну жртву за љубомору, подигне је пред Господом и донесе је на жртвеник.

<sup>26</sup> Онда нека свештеник захвати прегршт од житне жртве, као њен спомен, и спали то на жртвенику. Коначно, нека да жени да попије воду.

<sup>27</sup> Кад је напоји водом, ако се оскрнавила и изневерила своје мужу, вода проклетства ће ући у њу и изазвати горчину, па ће јој стомак отећи а материца јој усахнути; тако ће та жена постати проклетством у свом народу.

<sup>28</sup> А ако се жена није оскрнавила, неће јој бити ништа, те ће моћи да рађа потомство.

<sup>29</sup> Ово је закон о љубомори, кад жена застрани и онечисти се док је под влашћу свога мужа,

<sup>30</sup> или кад човека обузме дух љубоморе, па посумња на жену. Тада нека свештеник постави жену пред Господа и примени на њој сав овај закон.

<sup>31</sup> Човек ће бити ослобођен кривице, а жена ће испаштати за своју кривицу.”

## 6

### *Назирејски завет*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>2</sup> „Говори Израјљцима. Реци им: 'Ако неки мушкарац или жена хоће да учини посебан завет, завет којим се посвећује Господу за назиреја,

<sup>3</sup> нека се уздржава и од вина и од жестоког пића, и нека не пије винско сирће ни сирће од жестоког пића. Нека не пије сок од грожђа, и нека не једе грожђе, било да је свеже или суво.

<sup>4</sup> Док год траје његово назирејство нека не једе ништа од винове лозе, ни зрна ни љуску.

<sup>5</sup> Док год траје његово назирејство, нека бритва не прелази преко његове главе, док се не наврше дани које је заветовао Господу као назиреј; нека буде свет и нека пусти да му коса на глави расте.

<sup>6</sup> Док год је посвећен Господу као назиреј, нека не прилази близу мртваца.

<sup>7</sup> Нека се не скрнави ни кад му умру отац или мајка, брат или сестра, јер знак назирејства носи на својој глави.

<sup>8</sup> Док год траје његово назирејство посвећен је Господу.

<sup>9</sup> Ако неко изненада умре у његовој близини, те тако онечисти косу коју је посветио, нека обрије своју главу на дан свога очишћења; нека је обрије седмога дана.

<sup>10</sup> Осмога дана нека на улаз у Шатор од састанка донесе свештенику две грлице или два голубића.

<sup>11</sup> Нека свештеник принесе једно као жртву за грех, а друго као жртву свеспалницу, да изврши откупљење за њега јер се оскрнавио преко мртваца. Истога дана нека посвети своју главу

<sup>12</sup> па нека се поново посвети Господу за време свог назирејског завета, и нека донесе јагње од годину дана као жртву за преступ. Претходно време се неће рачунати, јер је оскрнавио свој назирејски завет.

<sup>13</sup> Ово је закон за назиреје у дан кад се наврши време његовог назирејског завета: нека га доведу на улаз од Шатора од састанка,

<sup>14</sup> и нека донесу принос Господу: једно мушко јагње без мане од годину дана за жртву свеспалницу; једно женско јагње без мане од годину дана као жртву за грех; једног овна без мане за жртву мира;

15 кошару бесквасног хлеба од брашна – колаче умешене с уљем; бесквасне погаче намазане уљем; њихове житне жртве и жртве изливнице.

16 Нека их свештеник донесе пред Господа и принесе жртву за његов грех и његову жртву свеспалницу.

17 Овна нека принесе Господу као жртву мира заједно с кошаром бесквасног хлеба. Свештеник нека принесе житну жртву и жртву изливницу.

18 Затим нека назиреј обрије своју посвећену главу на улазу у Шатор од састанка. Косу са своје посвећене главе нека стави у ватру испод жртве мира.

19 Потом нека свештеник узме плећку од скуваног овна, један бесквасни колач из кошаре, и једну бесквасну погачу, па нека то стави на руке назиреја, након што овај обрије своју посвећену косу.

20 Нека их свештеник подигне као жртву дизаницу пред Господом; они су свети део за свештеника заједно са грудима и бутом жртве дизанице. После тога назиреј може да пије вино.

21 Ово је закон за назиреја који заветује дар Господу поврх онога што може да приушти. Нека завет којим се обавезао буде у складу са његовим назирејством.”“

*Свештенички благослов*

22 Господ рече Мојсију:

23 „Реци Арону и његовим синовима: ’Овако благосиљајте Израиљце. Реците им:

24 „Нека те Господ благослови и чува;

25 нека те Господ обасја својим лицем  
и буде ти милостив;

26 нека Господ окрене своје лице к теби  
и да ти мир.”“

27 Овако нека призивају моје име на потомке Израиљеве и ја ћу их благословити.”“

# 7

## *Жртве за главаре*

<sup>1</sup> Онога дана кад је завршио с подизањем Пребивалишта Мојсије је помазао и посветио и њега и све посуђе. Помазао је и посветио жртвеник и сав његов прибор.

<sup>2</sup> Тада су приступили израиљски кнезови, главари отачких домова и племенски кнезови, који су надзирали пописане,

<sup>3</sup> и донели своје приносе пред Господа: шест кола и дванаест волова, једна кола за два кнеза, по један во за сваког кнеза. Донели су их испред Пребивалишта.

<sup>4</sup> Тада Господ рече Мојсију:

<sup>5</sup> „Примите их од њих да раде у служби Шатора од састанка; дајте их Левитима, свакоме према његовој служби.“

<sup>6</sup> Мојсије је узео кола и волове и предао их Левитима.

<sup>7</sup> Двоја кола са четири вола дао је Гирсоновим потомцима према њиховој служби.

<sup>8</sup> Четвора кола са осам волова дао је Мераријевим синовима према њиховој служби, под водством Итамара, сина свештеника Арона.

<sup>9</sup> Катовим синовима их није дао, зато што је њихова служба да носе свете ствари на својим раменима.

<sup>10</sup> Затим су кнезови донели принос за посвећење жртвеника на дан његовог помазања. Кад су кнезови донели своје приносе пред жртвеник,

<sup>11</sup> Господ рече Мојсију: „Нека свакога дана по један кнез донесе свој принос за посвећење жртвеника.“

<sup>12</sup> Тог првога дана свој је принос донео Насон, Аминадавов син, из Јудиног племена.

- 13 Његов принос је био:  
једна сребрна здела тешка стотину тридесет  
шекела<sup>\*</sup>; један сребрни котао тежак  
седамдесет шекела<sup>†</sup> према храмском шекелу,  
обоје пуно брашна помешаног с уљем за житну  
жртву;
- 14 једна златна кадионица тешка десет шекела,  
пуна када;
- 15 један јунац, један ован и једно јагње од годину  
дана за жртву свеспалницу;
- 16 један јарац за жртву за грех;
- 17 а за жртву мира два вола, пет овнова, пет  
јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.  
То је био принос Насона, сина  
Аминадавовог.
- 18 Другога дана свој је принос донео  
Натанаил, син Согаров, Исахаров кнез.
- 19 Његов принос је био:  
једна сребрна здела тешка стотину тридесет  
шекела, један сребрни котао тежак седамдесет  
шекела према храмском шекелу, обоје пуно  
брашна помешаног с уљем за житну жртву;
- 20 једна златна кадионица тешка десет шекела,  
пуна када;
- 21 један јунац, један ован и једно мушко јагње од  
годину дана за жртву свеспалницу;
- 22 један јарац за жртву за грех,
- 23 а за жртву мира два вола, пет овнова, пет јараца  
и пет мушких јагањаца од годину дана.  
То је био принос Натанаила, сина Согаровог.
- 24 Трећега дана свој је принос донео Елијав,

---

\* 7:13 Око 1,5 kg. † 7:13 Око 800 gr.

син Хелонов, кнез Завулонових потомака.

25 Његов принос је био:

једна сребрна здела тешка стотину тридесет шекела, један сребрни котао тежак седамдесет шекела према храмском шекелу, обоје пуно брашна помешаног с уљем за житну жртву;

26 једна златна кадионица тешка десет шекела, пуна када;

27 један јунац, један ован, једно мушко јагње од годину дана за жртву свеспалницу;

28 један јарац за жртву за грех;

29 а за жртву мира два вола, пет овнова, пет јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.

То је био принос Елијава, сина Хелоновог.

30 Четвртог дана свој је принос донео Елисур, син Седијуров, кнез Рувимових потомака.

31 Његов принос је био:

једна сребрна здела тешка стотину тридесет шекела, један сребрни котао тежак седамдесет шекела према храмском шекелу, обоје пуно брашна помешаног с уљем за житну жртву;

32 једна златна кадионица тешка десет шекела, пуна када;

33 један јунац, један ован, једно мушко јагње од годину дана за жртву свеспалницу;

34 један јарац за жртву за грех;

35 а за жртву мира два вола, пет овнова, пет јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.

То је био принос Елисура, сина Седијуровог.

36 Петог дана свој је принос донео Саламило, син Сурисадајев, кнез Симеунових потомака.

- 37 Његов принос је био:  
једна сребрна здела тешка стотину тридесет  
шекела, један сребрни котао тежак седамдесет  
шекела према храмском шекелу, обоје пуно  
брашна помешаног с уљем за житну жртву;
- 38 једна златна кадионица тешка десет шекела,  
пуна када;
- 39 један јунац, један ован, једно мушко јагње од  
годину дана за жртву свеспалницу;
- 40 један јарац за жртву за грех;
- 41 а за жртву мира два вола, пет овнова, пет  
јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.  
То је био принос Саламила, сина  
Сурисадајевог.
- 42 Шестог дана свој је принос донео Елисаф,  
син Деуелов, кнез Гадових потомака.
- 43 Његов принос је био:  
једна сребрна здела тешка стотину тридесет  
шекела, један сребрни котао тежак седамдесет  
шекела према храмском шекелу, обоје пуно  
брашна помешаног с уљем за житну жртву;
- 44 једна златна кадионица тешка десет шекела,  
пуна када;
- 45 један јунац, један ован, једно мушко јагње од  
годину дана за жртву свеспалницу;
- 46 један јарац за жртву за грех;
- 47 а за жртву мира два вола, пет овнова, пет  
јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.  
То је био принос Елисафа, сина Деуеловог.
- 48 Седмог дана свој је принос донео Елисама,  
син Амијудов, кнез Јефремових потомака.
- 49 Његов принос је био:

једна сребрна здела тешка стотину тридесет шекела, један сребрни котао тежак седамдесет шекела према храмском шекелу, обоје пуно брашна помешаног с уљем за житну жртву;

50 једна златна кадионица тешка десет шекела, пуна када;

51 један јунац, један ован, једно јагње од годину дана за жртву свеспалницу;

52 један јарац за жртву за грех;

53 а за жртву мира два вола, пет овнова, пет јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.  
То је био принос Елисаме, сина Амијудовог.

54 Осмога дана свој је принос донео Гамалило, син Фадасуров, кнез Манасијиних потомака.

55 Његов принос је био:

једна сребрна здела тешка стотину тридесет шекела, један сребрни котао тежак седамдесет шекела према храмском шекелу, обоје пуно финог брашна помешаног с уљем за житну жртву;

56 једна златна кадионица тешка десет шекела, пуна када;

57 један јунац, један ован, једно јагње од годину дана за жртву свеспалницу;

58 један јарац за жртву за грех;

59 а за жртву мира два вола, пет овнова, пет јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.  
То је био принос Гамалила, сина Фадасуровог.

60 Деветога дана свој је принос донео Авидан, син Гадеонијев, кнез Венијаминових потомака.

- 61 Његов принос је био:  
једна сребрна здела тешка стотину тридесет  
шекела, један сребрни котао тежак седамдесет  
шекела према храмском шекелу, обоје пуно  
брашна помешаног с уљем за житну жртву;
- 62 једна златна кадионица тешка десет шекела,  
пуна када;
- 63 један јунац, један ован, једно јагње од годину  
дана за жртву свеспалницу;
- 64 један јарац за жртву за грех;
- 65 а за жртву мира два вола, пет овнова, пет  
јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.  
То је био принос Авидана, сина  
Гадеонијевог.
- 66 Десетог дана свој је принос донео  
Ахијезер, син Амисадајев, кнез Данових  
потомака.
- 67 Његов принос је био:  
једна сребрна здела тешка стотину тридесет  
шекела, један сребрни котао тежак седамдесет  
шекела према храмском шекелу, обоје пуно  
брашна помешаног с уљем за житну жртву;
- 68 једна златна кадионица тешка десет шекела,  
пуна када;
- 69 један јунац, један ован, једно јагње од годину  
дана за жртву свеспалницу;
- 70 један јарац за жртву за грех;
- 71 а за жртву мира два вола, пет овнова, пет  
јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.  
То је био принос Ахијезера, сина  
Амисадајевог.
- 72 Једанаестог дана свој је принос донео  
Фагаило, син Ехранов, кнез Асирових

потомака.

<sup>73</sup> Његов принос је био:

једна сребрна здела тешка стотину тридесет шекела, један сребрни котао тежак седамдесет шекела према храмском шекелу, обоје пуно брашна помешаног с уљем за житну жртву;

<sup>74</sup> једна златна кадионица тешка десет шекела, пуна када;

<sup>75</sup> један јунац, један ован, једно јагње од годину дана за жртву свеспалницу;

<sup>76</sup> један јарац за жртву за грех;

<sup>77</sup> а за жртву мира два вола, пет овнова, пет јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.

То је био принос Фагаила, сина Ехрановог.

<sup>78</sup> Дванаестог дана свој је принос донео Ахиреј син Енанов, кнез Нефталимових потомака.

<sup>79</sup> Његов принос је био:

једна сребрна здела тешка стотину тридесет шекела, један сребрни котао тежак седамдесет шекела према храмском шекелу, обоје пуно брашна помешаног с уљем за житну жртву;

<sup>80</sup> једна златна кадионица тешка десет шекела, пуна када;

<sup>81</sup> један јунац, један ован, једно јагње од годину дана за жртву свеспалницу;

<sup>82</sup> један јарац за жртву за грех;

<sup>83</sup> а за жртву мира два вола, пет овнова, пет јараца, и пет мушких јагањаца од годину дана.

То је био принос Ахиреја, сина Енановог.

<sup>84</sup> То су били приноси израиљских кнезова за посвећење жртвеника у дан кад је био помазан:

дванаест сребрних здела, дванаест сребрних котлова и дванаест златних кадионица.

<sup>85</sup> Свака сребрна здела је тежила стотину тридесет шекела, а сваки котао је тежио седамдесет шекела. Укупна тежина сребра тих посуда је била две хиљаде четири стотине шекела<sup>‡</sup>, према храмском шекелу.

<sup>86</sup> Било је дванаест златних кадионица пуних када, и свака кадионица је тежила десет шекела према храмском шекелу. Укупна тежина злата од кадионица била је стотину двадесет шекела.

<sup>87</sup> Укупан број стоке за жртву свеспалницу био је: дванаест јунаца, дванаест овнова, дванаест јагањаца од годину дана, с њиховим житним жртвама, и дванаест јараца за жртву за грех.

<sup>88</sup> Укупан број стоке за жртву мира био је двадесет четири вола, шездесет овнова, шездесет јараца и шездесет мушких јагањаца од годину дана.

То је био принос за посвећење жртвеника након његовог помазања.

<sup>89</sup> Кад је Мојсије ушао у Шатор од састанка да разговара с Господом, чуо је како му говори глас одозго, више поклопца, који је био на Ковчегу сведочанства, између два херувима. Тада му је говорио.

## 8

### *Седам светиљки*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>2</sup> „Говори Арону и реци му: ’Када будеш постављао светиљке, нека седам светиљки светле испред свећњака.’“

---

<sup>‡</sup> 7:85 Око 28 kg.

<sup>3</sup> Арон учини тако; поставио је светиљке да светле испред свећњака, као што је Господ заповедио Мојсију.

<sup>4</sup> А свећњак је овако био направљен: био је искован од злата, од постоља до латица; тако је био искован. Свећњак је био направљен према слици коју је Господ показао Мојсију.

*Посвећење Левита за службу*

<sup>5</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>6</sup> „Узми Левите између народа и очисти их.

<sup>7</sup> Овако ћеш поступити с њима како би их очистио: пошкропи их водом очишћења, а они нека обрију бритвом све своје тело и оперу своју одећу, па ће бити чисти.

<sup>8</sup> Затим нека узму једног јунца заједно са житном жртвом од брашна замешеног с уљем, а ти узми другог јунца за жртву за грех.

<sup>9</sup> Онда доведи Левите испред Шатора од састанка и сабери сву израиљску заједницу.

<sup>10</sup> Кад доведеш Левите пред Господа, нека Израиљци положе своје руке на Левите.

<sup>11</sup> Тада нека Арон принесе Левите пред Господом, као жртву дизаницу синова Израиљевих, да би могли обављати службу Господњу.

<sup>12</sup> Потом нека Левити положе руке јунцима на главу; ти принеси једног као жртву за грех, а другог као жртву свеспалницу Господу за откупљење Левита.

<sup>13</sup> Кад поставиш Левите пред Арона и пред његове синове, принеси их Господу као жртву дизаницу.

<sup>14</sup> Затим издвој Левите између Израиљаца да буду моји.

<sup>15</sup> Након тога, кад их очистиш и принесеш их на жртву дизаницу, нека Левити ступе у службу Шатора од састанка.

<sup>16</sup> Наиме, између Израиљаца, они су посвећени за мене. Ја сам их узео за себе уместо свих који се први рађају из мајчине утробе, уместо свих првенаца потомака Израиљевих.

<sup>17</sup> Јер, мени припада сваки првенац између потомака Израиљевих, како од људи тако од стоке; ја сам их посветио за себе онога дана кад сам побио све првенце у Египту.

<sup>18</sup> А Левите сам узео уместо свих прворођенаца међу Израиљцима.

<sup>19</sup> Од Израиљаца, Арону и његовим синовима додељујем Левите, да обављају службу за Израиљце у Шатору од састанка, и да врше откупљење за Израиљце, да не би дошао помор на Израиљце кад дођу до Светилишта.“

<sup>20</sup> Мојсије, Арон и сва заједница потомака Израиљевих учине с Левитима све како је Господ заповедио Мојсију; Израиљци су учинили с Левитима баш тако.

<sup>21</sup> Левити су се очистили од греха и опрали своју одећу, а Арон их је принео као жртву дизаницу пред Господом. Арон је извршио над њима обред откупљења да би их очистио.

<sup>22</sup> После тога су Левити дошли да обављају службу у Шатору од састанка пред Ароном и његовим синовима. Како је Господ заповедио Мојсију за Левите, тако су учинили с њима.

<sup>23</sup> Господ опет рече Мојсију:

<sup>24</sup> „Ово је уредба за Левите: од двадесет пет година па навише, нека ступају у службу да обављају службу у Шатору од састанка.

<sup>25</sup> А кад ко наврши педесету годину, нека се повуче из службе и не ради више.

<sup>26</sup> Он може помагати својој браћи у вршењу службе

у Шатору од састанка, али нека не обавља службу. Овако ћеш поступати с Левитима у вези с њиховим дужностима.“

## 9

### *Пасха код Синаја*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију у Синајској пустињи првога дана друге године по њиховом изласку из Египта:

<sup>2</sup> „Нека Израиљци славе Пасху у одређено време.

<sup>3</sup> Славите је у њено време, четрнаестог дана овога месеца, увече; славите је по свим њеним прописима и упутствима.“

<sup>4</sup> Тако је Мојсије рекао Израиљцима да славе Пасху.

<sup>5</sup> Пасху су прославили у Синајској пустињи, првог месеца четрнаестог дана, увече. Израиљци су учинили онако како је Господ заповедио Мојсију.

<sup>6</sup> А догодило се да су се неки људи онечистили о људски леш, те нису могли тога дана да славе Пасху. Тог дана су дошли пред Мојсија и Арона,

<sup>7</sup> и рекли Мојсију: „Да, онечистили смо се о људски леш, али зашто нам се ускраћује да принесемо жртву Господу у њено време заједно са осталим Израиљцима?“

<sup>8</sup> Мојсије им одговори: „Сачекајте да чујем шта ће Господ заповедити за вас.“

<sup>9</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>10</sup> „Реци Израиљцима: 'Ако се неко од вас, или од ваших потомака онечисти о мртваца, или је на далеком путу, нека и он слави Пасху Господњу.

<sup>11</sup> Нека је славе другога месеца четрнаестог дана увече. Нека једу јагње с бесквасним хлебовима и горким зељем.

<sup>12</sup> Ништа од њега не сме остати до следећег јутра, и нека му не преломе ни једну кост. Нека је славе по свим њеним прописима и упутствима.

<sup>13</sup> Али ако је неко чист и није на путу, па пропусти да прослави Пасху, нека се такав истреби из свог народа, јер није принео жртву Господу у њено време. Тај ће човек испаштати за свој грех.

<sup>14</sup> Ако странац који борави са вама хоће да слави Пасху Господњу, нека је слави у складу с њеним прописима и упутствима. Нека буде исти закон за вас, како за странца тако за рођеног у земљи.”“

#### *Облак и огањ над Пребивалиштем*

<sup>15</sup> Онога дана кад је Пребивалиште било подигнуто, Шатор сведочанства је прекрио облак, који је од вечери до јутра био у облику огња над Пребивалиштем.

<sup>16</sup> Тако је било стално: облак га је прекривао дању, а ноћу је био у облику огња.

<sup>17</sup> Кад год се облак подизао са Шатора, Израиљци би кретали на пут, а где би се облак зауставио, тамо би се Израиљци утаборили.

<sup>18</sup> Израиљци су полазили на Господњу заповест и логоровали по Господњој заповести. Док год би облак почивао над Пребивалиштем, они би логоровали.

<sup>19</sup> Чак и када би се облак задржао над Пребивалиштем много дана, Израиљци су се држали Господње наредбе, те нису полазили.

<sup>20</sup> А када би се десило да облак неколико дана стоји над Пребивалиштем, они би на Господњу заповест остали у логору и на Господњу заповест полазили.

<sup>21</sup> Ако би се десило да се облак задржи од вечери до јутра, а ујутро се облак подигне, и они би полазили.

Кад год би се облак дигао, било дању или ноћу, они би полазили.

<sup>22</sup> Било да је облак почивао над Пребивалиштем два дана, један месец, или дуже време, Израиљци би остали у табору и не би полазили. Полазили би када би се подизао.

<sup>23</sup> На Господњу заповест су дизали табор и на Господњу заповест су полазили. Држали су Господњу наредбу, по Господњој заповести даној преко Мојсија.

## 10

### *Седам труба*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>2</sup> „Начини себи две трубе; начини их од кованог сребра, да ти служе за сазивање заједнице и покретање табора.

<sup>3</sup> Кад се оне огласе, нека се сва заједница сабере к теби код улаза у Шатор од састанка.

<sup>4</sup> Ако само једна затруби, нека се саберу к теби кнезови, главари Израиљевих племена.

<sup>5</sup> Кад громко затрубите, нека крену табори који су на истоку.

<sup>6</sup> Кад громко затрубите по други пут, нека крену табори на југу. Нека громко затрубе кад год табор креће.

<sup>7</sup> Кад се окупља збор, затрубите, али не громко.

<sup>8</sup> Нека Аронови синови, свештеници, трубе у трубе. То ће бити трајна уредба за вас и ваше нараштаје.

<sup>9</sup> Кад у својој земљи ступите у рат против непријатеља који вас напада, громко затрубите у трубе, па ће вас се сетити Господ, Бог ваш, и бићете избављени од својих непријатеља.

10 У дан кад се будете радовали на својим празницима и на почетку својих месеци, затрубите у трубе, па приносите своје жртве свеспалнице и своје жртве мира. Нека вам оне буду спомен пред вашим Богом. Ја сам Господ, Бог ваш!“

### *Одлазак са Синаја*

11 Двадесетог дана, другог месеца, друге године, облак се подигао са Пребивалишта сведочанства,

12 па су Израиљци кренули из Синајске пустиње идући од места до места. Облак се зауставио у Фаранској пустињи.

13 Тако су по први пут кренули на пут по Господњој заповести даној преко Мојсија.

14 Прво је кренула застава Јудиног табора, по својим војскама, на челу са Насоном, сином Аминадавовим.

15 Над војском Исахаровог племена био је Натанаило, син Согаров.

16 Над војском Завулоновог племена био је Елијав, син Хелонов.

17 Кад је Пребивалиште било растављено, Гирсонови и Мераријеви потомци су понели Пребивалиште.

18 Затим је кренула застава Рувимовог табора, на челу са Елисуром, сином Седијуровим.

19 Над војском Симеуновог племена био је Саламило, син Сурисадајев.

20 Над војском Гадовог племена био је Елисаф, син Деуелов.

21 Тада су Катови потомци кренули носећи свете ствари. Светилиште је било подигнуто пре него што су стигли.

22 Затим је кренула застава Јефремовог табора по својим војскама, на челу са Елисамом, сином Амијудовим.

23 Над војском Манасијиног племена био је Гамалило, син Фадасуров

24 Над војском Венијаминовог племена био је Авидан, син Гадеонијев.

25 Онда је, као пратећа стража свих табора, кренула застава Дановог табора, по својим војскама. Над њиховом војском био је Ахијезер, син Амисадајев.

26 Над војском Асировог племена био је Фагаило, син Ехранов.

27 Над војском Нефталимовог племена био је Ахиреј, син Енанов.

28 То је био ред по коме су Израиљци путовали, кад су кретали по својим четама.

29 Мојсије рече своје тасту Ховаву, сину Рагуила Мадјанца: „Путујемо на место за које је Господ рекао: 'Вама ћу га дати.' Пођи с нама и чинићемо ти добро, јер је Господ обећао добро Израиљу.“

30 Он му одговори: „Нећу поћи, него ћу се вратити у своју земљу и у свој род.“

31 Мојсије му рече: „Молим те, немој да нас оставиш; ти, наиме, знаш где да се утаборимо у пустињи, па ћеш нам бити попут очију.“

32 Ако поћеш с нама, што год добро Господ учинио нама, исто добро ћемо учинити теби.“

33 Тако су са Горе Господње кренули на тродневни пут. Испред њих је ишао Ковчег Господњег савеза та три дана пута, да им нађе место за одмор.

34 Облак Господњи је дању био над њима кад би полазили из табора.

35 Кад је Ковчег полазио, Мојсије је говорио:  
„Устани, Господе,

нека се разиђу твоји душмани!

Нека се разбеже пред тобом они што те мрзе!“

36 А кад се заустављао, говорио је:

„Врати се, Господе,  
међу Израиљеве хиљаде!“

## 11

### *Господњи огањ*

<sup>1</sup> Међутим, народ је почео да гунђа у Господње уши ради свога злопаћења. Кад је то Господ чуо, распалио се његов гнев: плануо је Господњи огањ међу њима, па је прождро један крај табора.

<sup>2</sup> Тада је народ завапио к Мојсију. Мојсије се помолио Господу и огањ се угасио.

<sup>3</sup> Тако се то место прозвало Тавера\*, јер је тамо плануо огањ Господњи.

### *Светина гунђа због мане*

<sup>4</sup> Али светину међу њима је спопала жудња, па су Израиљци поново почели да јадикују и говоре: „Ко ће нас нахранити месом?

<sup>5</sup> Сећамо се како смо у Египту забадава јели рибу, па краставце, диње, празилук, и црни и бели лук.

<sup>6</sup> Сада нам је душа у носу, а ништа друго не видимо осим ове мане!“

<sup>7</sup> Мана је била као зрно коријандра, а изгледала је као бделијум.

<sup>8</sup> Народ је ишао около и купио је, а затим су је млели на жрвњима, или је мрвили у авану, и кували у лонцу. Од тога су правили колаче, који су имали укус уљаних колача.

<sup>9</sup> Када би у току ноћи роса пала на табор, на њу би пала мана.

<sup>10</sup> Мојсије је чуо да народ јадикује – свака породица на улазу свог шатора. Тада се Господ силно разгневио, а Мојсије се озловољио.

---

\* **11:3** Тавера – изгарање, огањ.

11 Мојсије рече Господу: „Зашто злопатиш свога слугу? Зашто ми ниси исказао наклоност, него си натоварио на мене терет свег овог народа?”

12 Јесам ли ја зачео сав овај народ? Јесам ли их ја родио, кад ми кажеш: ’Носи их у своме наручју, као што дојиља носи одојче’, у земљу коју си уз заклетву обећао њиховим прецима?”

13 Одакле ми месо за сав овај народ, јер ми вапе говорећи: ’Дај нам месо да једемо!’?”

14 Не могу сам да носим сав овај народ, јер је то претешко за мене.

15 Ако ћеш овако да поступаш са мнош, боље је да ме одмах убијеш. А ако сам стекао наклоност пред тобом, не дај да гледам своју муку.“

16 Господ рече Мојсију: „Окупи ми седамдесет људи од израиљских старешина за које знаш да су старешине народа и његови надгледници. Затим их доведи пред Шатор од састанка и постави их тамо са собом.

17 Тада ћу сићи и говорити тамо с тобом, па ћу узети од Духа који је на теби и ставити га на њих. Тако ће заједно са тобом носити терет народа, па га нећеш више носити сам.

18 А народу реци: ’Посветите се за сутра, па ћете јести месо, јер кукате у Господње уши и говорите: „Ко ће нас нахранити месом? Било нам је боље у Египту.“ Господ ће вам дати месо, па ћете се најести.

19 И нећете јести само дан или два, ни пет, ни десет ни двадесет дана,

20 него читав месец, док вам не изађе на нос, те вам постане одвратно, јер сте презрели Господа који је међу вама, и кукали пред њим говорећи: „Због чега смо то излазили из Египта?”“

21 Мојсије рече на то: „Ја сам међу народом који броји шест стотина хиљада пешака, а ти кажеш: ’Даћу

им меса, па ће јести месец дана!

<sup>22</sup> Да се закољу и стада оваца и крда говеда, да ли би то било довољно за њих? Чак и да се све рибе извуку из мора, да ли би им то било довољно?“

<sup>23</sup> Господ одговори Мојсију: „Зар је рука Господња тако кратка? Сада ћеш видети хоће ли се испунити моја реч коју сам ти рекао, или неће.“

### *Дух и седамдесет старешина*

<sup>24</sup> Мојсије изађе и пренесе народу речи Господње. Затим је окупио седамдесет старешина народа и поставио их око Шатора.

<sup>25</sup> И Господ се спустио у облаку и говорио са њим. Потом је узео нешто од Духа који је био на њему и ставио га на седамдесет старешина. Кад је Дух починуо на њима, почели су да пророкују, али нису више то поновили.

<sup>26</sup> А у табору су остала два човека. Један се звао Елдад, а други Модад. На њих се спустио Дух. Они су били међу пописаним старешинама, али нису отишли у Шатор, него су пророковали у табору.

<sup>27</sup> Тада неки момак отрчи и јави Мојсију: „Елдад и Модад пророкују у табору!“

<sup>28</sup> Исус Навин, Мојсијев помоћник, један од његових момака, рече: „Мојсије, господару мој, забрани им!“

<sup>29</sup> Али Мојсије му рече: „Зар си завидан ради мене? Е, кад би сви у народу Господњем постали пророци! Кад би само Господ ставио свога Духа на њих!“

<sup>30</sup> Потом се Мојсије са израиљским старешинама вратио у табор.

### *Препелице*

<sup>31</sup> Господ је учинио да дуне ветар<sup>†</sup>, који је донео препелице с мора и разасуо их по табору, на дан хода с једне стране табора и на дан хода с друге стране табора, на два лакта<sup>‡</sup> од земље.

<sup>32</sup> Народ је устао, па је купио препелице сав дан и сву ноћ, и сав наредни дан. Онај који је најмање скупио имао је десет хомера<sup>§</sup>. Затим су их разасули свуда по табору.

<sup>33</sup> Док им је месо још било у зубима – било је још несажвакано – плану гнев Господњи на народ, и Господ удари народ веома великим помором.

<sup>34</sup> Зато се то место прозвало Киврот-Атава<sup>\*</sup>, јер су тамо сахранили народ који се полакомио.

<sup>35</sup> Из Киврот-Атаве народ је кренуо у Асирот и утаборио се у Асироту.

## 12

### *Арон и Марија завиде Мојсију*

<sup>1</sup> Марија и Арон су почели да говоре против Мојсија због кушанске жене коју је оженио; јер је узео за жену Кушанку.

<sup>2</sup> Рекли су: „Зар је Господ говорио само преко Мојсија? Није ли говорио и преко нас?“ Господ је то чуо.

<sup>3</sup> А Мојсије је био веома понизан човек, најпонизнији човек на земљи.

---

<sup>†</sup> **11:31** Јеврејска именица *Руах* се преводи и као *Дух*, *дух* и као *ветар*. Очигледна је иронија и у овом догађају са препелицама и оном претходном, са опуномоћењем седамдесет старешина. Наиме, и духовна служба и суд долазе од Бога. <sup>‡</sup> **11:31** Око 1 м. <sup>§</sup> **11:32** Око 2.200 l. <sup>\*</sup> **11:34** У преводу, *гробови лакомих*.

<sup>4</sup> Господ одмах рече Мојсију, Арону и Марији: „Дођите, вас троје, у Шатор од састанка!“ Њих троје оду.

<sup>5</sup> Господ сиђе у стубу од облака, па стаде на улаз од Шатора и позва: „Ароне и Марија!“ Они ступе напред.

<sup>6</sup> Господ рече: „Чујте моје речи:

кад се међу вама нађе пророк Господњи,  
ја му се објављујем у виђењу  
и говорим му у сну.

<sup>7</sup> Али са мојим слугом Мојсијем није тако;  
он је веран Богу над целим домом.

<sup>8</sup> Ја му проговарам лицем у лице,  
у збиљи, а не у загонеткама;  
он гледа обличје Господње.

Како се, онда, не бојите  
да говорите против мога слуге Мојсија?“

<sup>9</sup> Господ плану својим гневом на њих и оде.

<sup>10</sup> Када се облак подигао са Шатора, а оно, Марија огубавела, бела као снег. Арон се окренуо према Марији, кад гле, она губава.

<sup>11</sup> Тада Арон рече Мојсију: „Молим те, мој господару, немој нас казнити за грех који смо починили у својој лудости!

<sup>12</sup> Не дај да она буде као мртво дете, које изађе из мајчине утробе с већ напола распаднутим телом!“

<sup>13</sup> Тада је Мојсије завапио Господу и рекао: „О, Боже, молим те, исцели је!“

<sup>14</sup> Господ рече Мојсију: „Да јој је отац пљунуо у лице, не би ли носила своју срамоту седам дана? Нека буде одвојена изван табора седам дана, а онда нека опет буде прикључена.“

<sup>15</sup> Тако је Марија била одвојена изван табора седам дана. Народ није полазио док Марија није била поново прикључена.

<sup>16</sup> После тога је народ отишао из Асирота, и утаборио се у Фаранској пустињи.

## 13

### *Уходе извиђају хананску земљу*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>2</sup> „Пошаљи људе да извиде хананску земљу, коју дајем Израиљцима. Из сваког отачког племена пошаљи по једног човека. Нека сваки од њих буде њихов кнез.“

<sup>3</sup> Тако их је Мојсије послао из Фаранске пустиње по Господњој заповеди. Сви су они били главари Израиљаца.

<sup>4</sup> Ово су њихова имена:

из Рувимовог племена: Самуја, син Захуров;

<sup>5</sup> из Симеуновог племена: Сафат, син Сурин;

<sup>6</sup> из Јудиног племена: Халев, син Јефонијин;

<sup>7</sup> из Исахаровог племена: Игал, син Јосифов;

<sup>8</sup> из Јефремовог племена: Осија, син Навинов;

<sup>9</sup> из Венијаминовог племена: Фалтије, син Рафујев;

<sup>10</sup> из Завулоновог племена: Гудило, син Судин;

<sup>11</sup> из Јосифовог племена (из Манасијиног племена): Гадије, син Сусин;

<sup>12</sup> из Дановог племена: Амило, син Гамалин;

<sup>13</sup> из Асировог племена: Сатур син Михаилов;

<sup>14</sup> из Нефталимовог племена: Навија, син Вофсијев;

<sup>15</sup> из Гадовог племена: Гудило, син Макијев.

<sup>16</sup> То су имена људи које је Мојсије послао да извиде земљу. А Мојсије је прозвао Осију, сина Навиновог, Исус.

<sup>17</sup> Кад их је послао да извиде хананску земљу, Мојсије им је рекао: „Идите горе у Негев, па се успните на горје!

<sup>18</sup> Извидите каква је земља, да ли је народ који живи у њој јак или слаб, има ли их мало или много.

<sup>19</sup> Да ли је земља у којој живе добра или лоша? Да ли су градови у којима живе неограђени или утврђени?

<sup>20</sup> Да ли је земља плодна или неплодна? Има ли у њој дрвећа или нема? Будите храбри и донесите од плодова земље.“ А било је време раног грожђа.

<sup>21</sup> Тада су отишли и извидели земљу од пустиње Цин до Реова, код Лево-Амата.

<sup>22</sup> Попели су се у Негев и дошли у Хеврон, где су живели Енакови потомци Ахиман, Сесај и Талмај. (Хеврон је био изграђен седам година пре египатског Соана.)

<sup>23</sup> Кад су дошли до потока Есхола, одсекли су лозу с једним гроздом, који су двојица носила на мотки, а понели су и нарова и смокава.

<sup>24</sup> То место се прозвало поток Есхол због грозда који су тамо Израиљци одсекли.

<sup>25</sup> Из извиђања земље су се вратили после четрдесет дана.

### *Извештај о извиђању*

<sup>26</sup> По повратку су отишли к Мојсију, Арону и свој израиљској заједници у Кадис у Фаранској пустињи, и донели извештај њима и свој заједници, а показали су им и плодове земље.

<sup>27</sup> Испричали су му: „Отишли смо у земљу у коју си нас послао, и заиста у њој теку мед и млеко. Ово су њени плодови!

<sup>28</sup> Али народ који живи у земљи је моћан, а градови су утврђени и веома велики. Тамо смо видели и Енакове потомке.

<sup>29</sup> У Негеву живе Амаличани, а у горју живе Хетити, Јевусејци и Аморејци. Хананци живе уз море и уз Јордан.“

<sup>30</sup> Тада Халев утиша народ пред Мојсијем и рече: „Хајде, пођимо горе и освојимо је, јер је можемо савладати!“

<sup>31</sup> Али људи који су отишли горе с њим рекоше: „Не можемо ићи горе на онај народ, јер је јачи од нас!“

<sup>32</sup> Тако су међу Израиљцима раширили неповољан извештај о земљи коју су извиђали, говорећи: „Земља кроз коју смо прошли да је извидимо је земља која прожиди своје становнике, а сав народ који смо видели у њој је горостасан!

<sup>33</sup> Тамо смо видели и Нефилиме\* – Енаковце дивовског порекла. Чинило нам се да смо према њима као скакавци, а тако се и њима чинило.“

## 14

### *Народ се буну*

<sup>1</sup> На то се сва заједница узбунила и ударила у вику; и народ је плакао оне ноћи.

<sup>2</sup> Сви су Израиљци гунђали против Мојсија и Арона; сва им је заједница говорила: „Е, да смо само помрли у Египту, или у пустињи!

<sup>3</sup> Зашто нас Господ води у ову земљу? Да погинемо од мача, а наше жене и деца да постану робље? Није ли боље за нас да се вратимо у Египат?“

---

\* **13:33** Види 1. Мој 6,4.

<sup>4</sup> Тада рекоше један другом: „Хајде да поставимо вођу и вратимо се у Египат!“

<sup>5</sup> Мојсије и Арон падоше ничице пред свом израиљском заједницом.

<sup>6</sup> Тада су Исус, син Навинов, и Халев, син Јефонијин, који су били међу онима што су уходили земљу, раздерали своју одећу

<sup>7</sup> и рекли свој израиљској заједници: „Земља кроз коју смо прошли да је извидимо изванредно је лепа земља!“

<sup>8</sup> Ако будемо угодни Господу, он ће нас увести у ову земљу и дати нам је. То је земља у којој теку мед и млеко.

<sup>9</sup> Само се не буните против Господа. Не бојте се народа земље, јер су за нас као залогај хлеба; њих нема ко да заштити, а с нама је Господ. Не бојте се!“

<sup>10</sup> Међутим, сва је заједница претила да ће их каменовати. Тада се слава Господња указала свим Израиљцима код Шатора од састанка.

<sup>11</sup> Господ рече Мојсију: „Докле ће ме презирати овај народ? Докле ће одбијати да ми верују упркос свих знакова које сам учинио међу њима?“

<sup>12</sup> Ударићу их помором и затрти их, а од тебе ћу учинити народ већи и моћнији од њих.“

<sup>13</sup> Али Мојсије рече Господу: „Кад то чују Египћани између којих си извео овај народ својом силом,

<sup>14</sup> они ће то рећи становницима ове земље. А они су чули да си ти, Господе, усред овога народа; да им се ти, Господе, указујеш лицем у лице, и да твој облак стоји над њима; да идеш пред њима, дању у стубу од облака, а ноћу у стубу од огња.

<sup>15</sup> Ако побијеш овај народ до последњег, онда ће народи, који су чули за твоје име, рећи:

16 'Господ није могао да доведе овај народ у земљу коју им је уз заклетву обећао, па их је зато побио у пустињи.'

17 А сад, Господе, нека се покаже твоја сила, као што си обећао, рекавши:

18 'Господ је спор на срџбу, богат милошћу, опрашта кривицу и преступ, али кривца не оставља некажњена, него кажњава неправду отаца на њиховој деци и унуцима све до трећег и четвртог колена.'

19 Опрости кривицу овом народу по великој твојој милости, као што си му опраштао од Египта па до сада.“

20 Господ рече: „Опраштам по твојој речи.

21 Али, тако ми живота, и тако слава Господња испунила сву земљу,

22 ни један од људи који су видели моју славу и знакове које сам учинио у Египту и у пустињи, а који су ме искушавали десет пута и били непослушни моме гласу,

23 неће видети земљу коју сам уз заклетву обећао њиховим оцима. Ни један од тих што су ме презрели неће је видети.

24 А свога слугу Халева – зато што је другачијег духа и зато што се потпуно поуздао у мене – њега ћу одвести у земљу у коју је отишао, и његови ће је потомци добити у посед.

25 Пошто Амаличани и Хананци живе у долини, сутра се вратите и идите у пустињу према Црвеном мору.“

26 Затим Господ рече Мојсију и Арону:

27 „Докле ће ова опака заједница да гунђа против мене? Чуо сам приговоре Израиљаца, који гунђају против мене.

<sup>28</sup> Реци им: 'Тако ми мога живота – говори Господ – учинићу вам оно што сте ми рекли на моје уши.

<sup>29</sup> Ваша ће мртва тела попадати по овој пустињи, сви ви који сте уведени у разне пописе, од двадесет година па навише, ви који сте гунђали против мене;

<sup>30</sup> ни један од вас неће ући у земљу за коју сам се уз подигнуту руку заклео да ћу вас населити у њој, осим Халева, сина Јефонијиног и Исуса, сина Навиновог.

<sup>31</sup> Ипак, вашу децу, за коју сте рекли да ће постати робље, њих ћу увести да упознају земљу коју сте ви презрели.

<sup>32</sup> А ваша мртва тела ће попадати по овој пустињи.

<sup>33</sup> Ваша деца ће бити пастири у пустињи четрдесет година и испаштати због вашег неверства, док ваша тела до последњег не пропадају мртва у пустињи.

<sup>34</sup> Испаштаћете своје кривице четрдесет година, према броју дана – четрдесет дана током којих сте извиђали земљу, за сваки дан по годину. Тако ћете знати шта значи противити ми се.'

<sup>35</sup> То сам ја, Господ, рекао, и ја ћу то јамачно учинити свој овој опакој заједници која се уротила против мене. У овој пустињи ће скончати; ту ће помрети.

<sup>36</sup> А људи које је Мојсије послао да извиде земљу, и који су се вратили и изазвали сву заједницу да гунђа против њега доневши неповољан извештај о земљи,

<sup>37</sup> исти ти људи који су донели неповољан извештај о земљи, помрли су од пошаста пред Господом.

<sup>38</sup> Од тих људи који су ишли да извиде земљу, преживели су само Исус, син Навинов, и Халев, син Јефонијин.“

<sup>39</sup> Кад је Мојсије изговорио ове речи свем израиљском народу, народ се веома ожалостио.

<sup>40</sup> Али у рано јутро они устану и почну да се пењу на врх горја, говорећи: „Згрешили смо, али ево, идемо на место о коме је Господ говорио.“

<sup>41</sup> Мојсије им рече: „Зашто преступате заповест Господњу? То неће успети.“

<sup>42</sup> Не пењите се, јер Господ није међу вама; иначе ћете бити потучени од својих непријатеља!

<sup>43</sup> Наиме, испред вас су Амаличани и Хананци, па ћете изгинути од мача. Одвратили сте се од Господа, и зато Господ неће бити с вама.“

<sup>44</sup> Али они пркосно наставише да се пењу на врх горја, иако ни Мојсије, ни Ковчег Господњег савеза, нису пошли из табора.

<sup>45</sup> Тада су сишли Амаличани и Хананци који су живели у горју, и потукли их, гонећи их све до Орме.

## 15

### *Жртве за разне прилике*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>2</sup> „Говори Израиљцима. Реци им: 'Кад уђете у земљу коју вам дајем да се у њој населите,

<sup>3</sup> па будете хтели да принесете паљену жртву Господу од крупне или ситне стоке на угодан мирис Господу, било жртву свеспалницу или жртву ради испуњења завета, или добровољну жртву, или у време празника,

<sup>4</sup> онај ко приноси принос Господу, нека принесе и житну жртву, једну десетину ефе\* брашна умешеног са четвртином хина† уља.

<sup>5</sup> За свако јагње које се приноси на жртву свеспалницу или неку другу жртву, принеси и четвртину хина вина за жртву изливницу.

---

\* 15:4 Око 1,5 л. † 15:4 Око 1 л.

<sup>6</sup> За овна, прinesi житну жртву од две десетине ефе<sup>‡</sup> брашна умешеног с једном трећином хина уља,

<sup>7</sup> а за жртву изливницу прinesi једну трећину хина<sup>§</sup> вина на угодан мирис Господу.

<sup>8</sup> Кад приносиш Господу јунца на жртву свеспалницу, било као жртву за испуњење завета, или као жртву мира,

<sup>9</sup> уз јунца прinesi и житну жртву од три десетине ефе<sup>\*</sup> брашна замешеног с пола хина<sup>†</sup> уља.

<sup>10</sup> За жртву изливницу прinesi пола хина вина на угодан мирис Господу.

<sup>11</sup> Тако треба учинити са сваким волом и овном, и са сваким живинчетом, јагњетом или јаретом.

<sup>12</sup> Колико год да их прinesете, тако учините са сваким, колико год да их има.

<sup>13</sup> Нека свако ко је рођен у земљи поступи овако кад приноси паљену жртву на угодан мирис Господу.

<sup>14</sup> Ако се странац досели к вама, или се трајно настани међу вама, и хоће да прinese паљену жртву на угодни мирис Господу, нека је прinese онако како је ви приносите. Иста је уредба и за вас и за странца.

<sup>15</sup> То је трајна уредба за ваше нараштаје. И ви и странци бићете једнаки пред Господом.

<sup>16</sup> Исти закон и исти пропис важиће и за вас и за странца који борави међу вама.”

<sup>17</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>18</sup> „Говори Израиљцима. Реци им: ’Кад будете ушли у земљу у коју вас водим,

<sup>19</sup> и будете јели хлеб те земље, прinesите принос Господу.

---

<sup>‡</sup> **15:6** Нешто више од 3 kg.    **§ 15:7** Око 1,5 l.    **\*** **15:9** Око 5 kg.

<sup>†</sup> **15:9** Око 1,5 l.

<sup>20</sup> Од првине теста принесите принос у виду колача; принесите га као што се приноси принос с гумна.

<sup>21</sup> Приносите Господу принос од првине теста од нараштаја до нараштаја.

*Жртве за нехотичне грехе*

<sup>22</sup> Али ако нехотице згрешите, па не извршите све ове заповести које је Господ дао Мојсију;

<sup>23</sup> све што вам је Господ заповедио преко Мојсија, од дана када вам је Господ дао заповест за све ваше нараштаје, до сад,

<sup>24</sup> уколико је учињено нехотице, без знања заједнице, нека сва заједница принесе од крупне стоке једног јунца као жртву свеспалницу на угодан мирис Господу, заједно са житном жртвом и жртвом изливницом, по пропису, и једног јарца за жртву за грех.

<sup>25</sup> Свештеник нека изврши обред откупљења за сву израиљску заједницу и биће им опроштено; грех, наиме, није био учињен намерно, а они су принели своју жртву – паљену жртву Господу – и жртву за грех ради своје грешке.

<sup>26</sup> Тако ће бити опроштено свој израиљској заједници и сваком странцу који је међу њима, јер је сав народ нехотице згрешио.

<sup>27</sup> Ако неко нехотице згреши, нека принесе једно женско јаре од годину дана као жртву за грех.

<sup>28</sup> Затим нека свештеник изврши обред откупљења пред Господом за онога ко је нехотице згрешио, јер је ненамерно згрешио; кад изврши обред откупљења за њега, биће му опроштено.

<sup>29</sup> Било да се ради о Израиљцу рођеном у земљи или о странцу међу њима, исти закон важи за сваког ко нехотице згреши.

<sup>30</sup> Ако неко из пркоса увреди Господа, било да је рођен у земљи или је странац, нека се такав истреби из свога народа.

<sup>31</sup> Пошто је презрео Господњу реч и прекршио његову заповест, нека се такав човек истреби; његова кривица остаће на њему.”

### *Казна за кршење суботе*

<sup>32</sup> Док су Израиљци били у пустињи, нашли су човека који је скупљао грање на суботњи дан.

<sup>33</sup> Они који су га нашли да скупља грање одвели су га пред Мојсија, Арона и сву заједницу.

<sup>34</sup> Ставили су га под стражу, јер још није било јасно како треба поступити с њим.

<sup>35</sup> Господ рече Мојсију: „Нека се човек свакако погуби. Нека га сва заједница заспе камењем изван табора.“

<sup>36</sup> Тада га је сва заједница извела изван табора и засула га камењем, те је умро, као што је Господ рекао Мојсију.

### *Ресе на одећи*

<sup>37</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>38</sup> „Говори Израиљцима. Реци им нека праве ресе на скутима своје одеће, од нараштаја до нараштаја, а на ресу сваког скута нека привезују љубичасту врпцу.

<sup>39</sup> Имаћете ресу да се, кад је видите, сетите свих Господњих заповести и вршите их, како не бисте следили своје срце и своје очи, које вас наводе на неверство.

<sup>40</sup> Тада ћете се сећати свих мојих заповести и вршити их, па ћете бити свети свом Богу.

<sup>41</sup> Ја сам Господ, Бог ваш, који сам вас извео из Египта, да вам будем Бог. Ја сам Господ, Бог ваш!“

# 16

## *Побуна Кореја, Датана и Авирона*

<sup>1</sup> А Кореј, син Исаров, син Катов, син Левијев, Датан и Авирон, синови Ђелијавови, и Авнан, син Фалетов, син Рувимов,

<sup>2</sup> се побунише против Мојсија. С њима је било и две стотине педесет Израиљаца, кнезова заједнице, угледних људи, које је изабрала заједница.

<sup>3</sup> Окупе се они против Мојсија и Арона и кажу им: „Превршили сте меру! Сва је заједница света, сваки од њих, а Господ је међу њима. Ви се постављате изнад Господње заједнице!“

<sup>4</sup> Кад је Мојсије то чуо, пао је ничице.

<sup>5</sup> Затим је рекао Кореју и свој његовој заједници: „Ујутро ће Господ обзнанити ко је његов и ко је свет, и коме допушта да ступи пред њега. Онај кога изабере, томе ће допустити да ступа пред њега.“

<sup>6</sup> Нека Кореј и сва његова заједница ураде ово: узмите кадионице,

<sup>7</sup> па сутра у њих ставите ватру, а на њу ставите кад пред Господом. Човек кога Господ изабере, тај ће бити свет. Ви сте превршили меру, синови Левијеви!“

<sup>8</sup> Затим Мојсије рече Кореју: „Чујте, синови Левијеви!“

<sup>9</sup> Зар вам је мало што вас је Бог Израиљев издвојио из све Израиљеве заједнице и допустио да ступате пред њега, да обављате службу у Господњем Пребивалишту, и да стојите пред заједницом и служите јој?

<sup>10</sup> Он је дозволио теби и свој твојој браћи са тобом, синовима Левијевим, да ступате пред њега, а ви још тражите и свештенство.

11 Стога сте се ти и твоја заједница удружили против Господа; јер ко је Арон да гунђате против њега?“

12 Затим је Мојсије послао да позову Датана и Авирона, сина Елијавовог. Они рекоше: „Ми нећемо доћи горе.

13 Није ли довољно што си нас извео из земље у којој теку мед и млеко да нас помориш у пустињи, него још хоћеш и да господариш над нама?“

14 Осим тога, ниси нас довео у земљу у којој теку мед и млеко, и ниси нам дао у посед њиве и винограде. Шта хоћеш? Да преведеш ове људе жедне преко воде? Нећемо доћи горе.“

15 Мојсије се врло наљути и рече Господу: „Не обазире се на њихове приносе. Од њих нисам узео ни магарца, нити сам наудио коме од њих.“

16 А Кореју Мојсије рече: „Појавите се пред Господом, ти и твоја заједница. Будите сутра овде ти, они и Арон.

17 Нека сваки узме своју кадионицу и у њу стави кад, и принесе своју кадионицу пред Господа, две стотине педесет кадионица. Ти и Арон узмите своје кадионице.“

18 Сваки човек је узео своју кадионицу и у њу ставио ватру и положио на њу кад. Затим су стали на улаз Шатора од састанка са Мојсијем и Ароном.

19 Кад је Кореј окупио сву заједницу на улаз Шатора од састанка, појавила се слава Господња свој заједници.

20 Тада Господ рече Мојсију и Арону:

21 „Одвојте се од ове заједнице, да их докрајчим за час.“

22 Али они падоше на земљу и рекоше: „О, Боже духова свих створења, зар ћеш се разгневити на сву заједницу зато што је један човек сагрешио?“

<sup>23</sup> Господ рече Мојсију и Арону:

<sup>24</sup> „Реци заједници: ’Одступите од Корејевих, Датанових, и Авиронових шатора.’“

<sup>25</sup> Мојсије устане и оде к Датану и Авирону; пратили су га израиљске старешине.

<sup>26</sup> Тада је рекао заједници: „Одступите од шатора ових опаких људи, и не дирајте ништа што им припада, да не изгинете због њихових греха.“

<sup>27</sup> Тада су одступили од шатора Кореја, Датана и Авирона. А Авирон и Датан су изашли и стали на улаз својих шатора са својим женама, синовима и малом децом.

<sup>28</sup> Тада Мојсије рече: „Овако ћете знати да ме је Господ послао да учиним сва ова дела, и да их не чиним од своје воље.

<sup>29</sup> Ако ови људи умру као што сви људи умиру, те их задеси оно што задеси све људе, онда ме Господ није послао.

<sup>30</sup> Али ако Господ учини нешто невиђено: ако земља отвори своје ждрело и прогута и њих и све што је њихово, па живи сићу у Свет мртвих\*, тада ћете знати да су ти људи презрели Господа.“

<sup>31</sup> Чим је изговорио све ове речи, расцепи се земља под њима;

<sup>32</sup> земља је отворила своје ждрело и прогутала и њих и њихове домове, са свим Корејевим људима и свом њиховом имовином.

<sup>33</sup> Тако су и они и све њихово живи сишли у Свет мртвих; земља се затворила над њима, па су нестали из збора.

<sup>34</sup> Сав се Израиљ, који је био око њих, разбежао кад је чуо њихове крике, говорећи: „Бежимо, да и нас не прогута земља!“

---

\* **16:30** У изворном тексту *Шеол*, то јест место где пребивају мртви. Даничић је превео са *гроб*.

<sup>35</sup> Тада је плануо огањ од Господа и прождро оних две стотине педесет људи, који су принели кад.

<sup>36</sup> Затим Господ рече Мојсију:

<sup>37</sup> „Реци Елеазару, сину свештеника Арона, да из тог згаришта извади кадионице – јер су посвећене – а ватру нека разбаца подаље.

<sup>38</sup> А од кадионица људи који су згрешили по цену својих живота, нека се искују плочице за облагање жртвеника. Наиме, принели су их пред Господом, па су постале свете. Нека буду знак за Израћљце.“

<sup>39</sup> Свештеник Елеазар је узео бронзане кадионице које су принели они што су изгорели, па су их исковали у плочице за жртвеник.

<sup>40</sup> Оне су опомена Израћљцима да нико неовлашћени, који није од Ароновог потомства, не приступа да принесе кад пред Господом, да не био прошао као Кореј и његова заједница, по речи коју му је Господ рекао преко Мојсија.

<sup>41</sup> Али већ следећег дана, сав је израћљски збор гунђао против Мојсија и Арона. Говорили су: „Ви сте побили народ Господњи!“

<sup>42</sup> Док се збор сабирао против њих, Мојсије и Арон се окренуше према Шатору од састанка, кад гле, он покривен облаком и слава се Господња појави.

<sup>43</sup> Мојсије и Арон дођу пред Шатор од састанка.

<sup>44</sup> Тада Господ рече Мојсију:

<sup>45</sup> „Уклоните се од ове заједнице да их истребим за час!“ Они падоше ничице.

<sup>46</sup> Мојсије рече Арону: „Узми кадионицу и стави у њу ватру са жртвеника, а на њу стави кад, па похитај к заједници да извршиш за њу обред откупљења, јер је плануо гнев Господњи; помор је већ почео.“

<sup>47</sup> Арон узме кадионицу, као што му је Мојсије рекао, и отрчи усред збора. А тамо, помор већ почео

међу народом. Тада је ставио кад и извршио обред откупљења за народ.

<sup>48</sup> Стао је између мртвих и живих и пошаст је престала.

<sup>49</sup> Од пошасте је помрло четрнаест хиљада седам стотина, осим оних што су изгинули због Кореја.

<sup>50</sup> Пошто је пошаст престала, Арон се вратио к Мојсију на улаз Шатора од састанка.

## 17

### *Процветали Аронов штап*

<sup>1</sup> Тада Господ рече Мојсију:

<sup>2</sup> „Говори Израиљцима и узми од њих штапове према њиховим отачким домовима, по један штап од сваког кнеза свога отачког дома – укупно дванаест штапова – и напиши име сваког човека на његовом штапу.

<sup>3</sup> Затим напиши Ароново име на Левијевом штапу, јер на сваки отачки дом иде по један штап.

<sup>4</sup> Стави их у Шатор од састанка пред Сведочанством, где се састајем са вама.

<sup>5</sup> Када штап оног човека кога је изаберам пропути, тада ћу окончати гунђање Израиљца против тебе.“

<sup>6</sup> Мојсије је рекао Израиљцима нека му сви кнезови дају штап, за сваког кнеза један штап према њиховим отачким домовима, укупно дванаест штапова. Аронов штап је био међу њиховим.

<sup>7</sup> Мојсије положи штапове у Шатор сведочанства пред Господом.

<sup>8</sup> Сутрадан, кад је Мојсије дошао у Шатор сведочанства, а оно, Аронов штап из Левијевог дома пропутео; потерали пупољци, процветали цветови и сазрели бадеми.

<sup>9</sup> Мојсије је изнео све штапове који су били пред Господом и дао их свим Израиљцима. Сваки човек је погледао и узео свој штап.

<sup>10</sup> Господ рече Мојсију: „Врати Аронов штап у Сведочанство да се чува као опомена побуњеницима. Тако ће се окончати њихово гунђање против мене, па неће изгинути.“

<sup>11</sup> Како му је Господ заповедио, тако је Мојсије учинио.

<sup>12</sup> Тада Израиљци рекоше Мојсију: „Изгибосмо! Пропадосмо! Сви пропадосмо!

<sup>13</sup> Ко год приђе Пребивалишту Господњем, умреће! Зар ћемо изгинути до последњег?“

## 18

### *Дужности свештеника и Левита*

<sup>1</sup> Господ рече Арону: „Ти, твоји синови и твој отачки дом с тобом бићете одговорни за кривице у Светилишту. А ти и твоји синови бићете одговорни за кривице које се тичу вашег свештенства.

<sup>2</sup> Доведи и своју браћу из Левијевог племена, твог отачког племена, да ти се придруже и да служе теби и твојим синовима пред Шатором сведочанства.

<sup>3</sup> Они ће обављати дужности за тебе и за сав Шатор. Ипак, не смеју прилазити светим стварима и жртвенику, да не погину и они и ви.

<sup>4</sup> Нека ти се придруже и обављају дужности у Шатору од састанка за целокупну службу у Шатору. Неовлашћени нека вам не прилазе.

<sup>5</sup> Обављајте дужности у Светињи и око жртвеника, да не би више долазио гнев на Израиљце.

<sup>6</sup> Ја сам, ево, одвојио вашу браћу Левите између Израиљаца; њих сам вам дао на дар као посвећене Господу да обављају службу у Шатору од састанка.

<sup>7</sup> А ви и ваши синови пазите на своје свештенство у погледу свих ствари које се тичу жртвеника и простора иза завесе. Дајем вам на дар свештеничку службу. Ако неовлашћени приступи, нека се погуби.“

*Део који припада свештенству*

<sup>8</sup> Господ рече Арону: „Ево, предајем ти у дужност моје приносе, све свете приносе Израиљаца. Дајем их теби и твојим синовима у део; то је трајна уредба.

<sup>9</sup> Ово нека припадне теби од најсветијих жртава које се пале: сваки њихов принос, свака њихова жртва, свака жртва за грех и свака жртва за преступ, која ми се приноси као најсветија жртва, нека припадне теби и твојим синовима.

<sup>10</sup> Једите је на најсветијем месту; нека је једе сваки мушкарац. Нека ти буде света!

<sup>11</sup> Нека и ово буде твоје: све жртве дизанице Израиљаца које они приносе на дар, дајем теби и твојим синовима с тобом; то је трајна уредба. Свако ко је чист у твоме дому може је јести.

<sup>12</sup> Дајем ти и све што је најбоље од уља, вина и жита које они доносе Господу.

<sup>13</sup> Први плодови од свега што доносе Господу с њихове земље биће твоји. Свако ко је чист у твоме дому може да их једе.

<sup>14</sup> И све што је посвећено у Израиљу нека буде твоје.

<sup>15</sup> Све што се прво роди из мајчине утробе, свако живо биће, човек или животиња, које се приноси Господу, биће твоје. Али првенца, било од човека или од животиње, мораш да откупиш. Откупи и првину нечистих животиња.

<sup>16</sup> Кад наврше месец дана, откупљуј их по откупној цени од пет сребрних шеке<sup>\*</sup>, према храмском шеке<sup>†</sup>, што је двадесет гера<sup>†</sup>.

---

<sup>\*</sup> **18:16** Око 60 гр.    <sup>†</sup> **18:16** Око 12 гр.

17 Међутим, не откупљуј првенца од краве, овце и козе; они су посвећени. Њиховом крвљу заплусни жртвеник, а њихово сало спали као паљену жртву на угодан мирис Господу.

18 Њихово месо нека припадне теби, као и груди жртве дизанице и десна плећка.

19 Све свете приносе које Израилци приносе Господу, дајем теби и твојим синовима и ћеркама по трајној уредби. То је вечни савез потврђен сољу<sup>‡</sup> пред Господом, теби и твоје потомству с тобом.“

20 Господ рече Арону: „Ти нећеш добити наследство у њиховој земљи, нити ћеш добити део међу њима. Ја сам твој део и твоје наследство међу Израиљцима.

21 Левијевим потомцима дајем заузврат у наследство десетину од свега у Израиљу, ради њихове службе, службе коју врше у Шатору од састанка.

22 Зато нека Израилци не приступају више Шатору од састанка, како не би навукли на себе грех, те изгинули.

23 Левити нека врше службу у Шатору од састанка; остали ће навући на себе кривицу. То је трајна уредба за њихове нараштаје међу Израиљцима. Али, наследство неће примити у посед,

24 зато што Левитима дајем у наследство десетину од приноса које Израилци приносе на дар Господу. Зато сам рекао за њих: 'Они неће добити наследство међу Израиљцима.'“

25 Господ рече Мојсију:

26 „Говори Левитима и реци им: 'Кад примате од Израиљаца десетину коју сам вам од њих дао у наследство, онда ви принесите дар Господу: десетину од десетине.

---

<sup>‡</sup> **18:19** Или: *нераскидивим савезом.*

<sup>27</sup> То ће вам се рачунати у дар, исто као жито са гумна и вино из муљаре.

<sup>28</sup> Тако ћете и ви приносити дар Господу од свих својих десетина које примате од Израиљаца. Од њих ћете давати Господњи дар свештенику Арону.

<sup>29</sup> Од свих приноса које добијате, принесите Господу најбољи, најсветији део.’

<sup>30</sup> Реци им: ’Кад принесете најбољи део од њих, то ће се Левитима рачунати исто као и урод од гумна и урод од муљаре.

<sup>31</sup> То можете јести на сваком месту, ви и ваши укућани, јер је то плата за вашу службу у Шатору од састанка.

<sup>32</sup> Кад принесете најбољи део од тога, нећете навући грех на себе. Тако нећете оскрнавити свете приносе Израиљаца, и нећете изгинути.”“

## 19

### *Црвена јуница*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију и Арону:

<sup>2</sup> „Ово је одредба закона коју је Господ заповедио: реци Израиљцима нека доведу к теби црвену јуницу, беспрекорну, на којој нема мане, и на коју још није био стављан јарам.

<sup>3</sup> Предај је свештенику Елеазару. Нека је одведу изван табора, па нека је закољу пред њим.

<sup>4</sup> Затим нека Елеазар стави нешто њене крви на свој прст и пошкропи њоме седам пута у правцу Шатора од састанка.

<sup>5</sup> Потом нека јуница буде спаљена на његове очи; нека се спали њена кожа, њено месо, њена крв и њена балега.

<sup>6</sup> Онда нека свештеник узме нешто кедровог дрвета, изопа и скерлетног предива, па нека то баци у ватру.

<sup>7</sup> Нека свештеник опере своју одећу и своје тело у води. Након тога, нека дође у табор. Ипак, свештеник ће бити нечист до вечери.

<sup>8</sup> Нека и онај који је обавио спаљивање опере своју одећу у води и опере своје тело у води, и остане нечист до вечери.

<sup>9</sup> Затим нека један чист човек скупи пепео од јунице и изнесе га изван табора, на чисто место, да се чува за воду очишћења за Израилеву заједницу; то је жртва за грех.

<sup>10</sup> Онај који је скупљао јуничин пепео нека опере своју одећу и буде нечист до вечери. То је трајна уредба и за Израилце и за странца међу њима.

<sup>11</sup> Свако ко дотакне мртво људско тело биће нечист седам дана.

<sup>12</sup> Тај нека се очисти водом трећег и седмог дана. Ако се не очисти трећег и седмог дана, неће бити чист.

<sup>13</sup> Свако ко дотакне леш преминулог човека, а не очисти се, оскрнавиће Господње Пребивалиште. Такав човек нека се истреби из Израиља. Пошто није био пошкропљен водом очишћења, нечист је, те његова нечистоћа остаје на њему.

<sup>14</sup> Ово је закон кад човек умре у шатору: свако ко уђе у шатор и свако ко је у шатору биће нечист седам дана.

<sup>15</sup> И свака откривена посуда која нема поклопац на себи биће нечиста.

<sup>16</sup> Ко год се нађе на отвореном, па дотакне убијеног мачем, или умрлог природном смрћу, или дотакне људску кост, или гроб, биће нечист седам дана.

<sup>17</sup> За онога који се оскрнавио, нека се одвади мало пепела од спаљене жртве за грех, и нека се у једну посуду налије на њега свежа вода.

<sup>18</sup> Затим нека једна чиста особа узме изоп, замочи га у воду и пошкропи шатор и све посуђе и све особе које су тамо, или онога који је дотакнуо кост, или убијеног, или некога ко је умро *природном смрћу*, или гроб.

<sup>19</sup> Нека чиста особа пошкропи оскрнављеног трећег и седмог дана, који ће бити очишћен седмог дана. Затим нека опере своју одећу, опере се водом, и биће чист до вечери.

<sup>20</sup> А човек који се оскрнави, а не очисти се, нека се истреби из збора, јер је оскрнавио Светилиште Господње. Пошто није био пошкропљен водом очишћења, нечист је.

<sup>21</sup> То ће за њих бити вечна уредба.

Онај ко шкропи водом очишћења, нека опере своју одећу, а онај ко дотакне воду очишћења биће нечист до вечери.

<sup>22</sup> Све што нечиста особа дотакне постаће нечисто, и особа која то дотакне биће нечиста до вечери.“

## 20

### *Горка вода у Мериви*

<sup>1</sup> Сва је заједница Израиљаца дошла у пустињу Цин првог месеца. Народ је боравио у Кадису. Тамо је умрла Марија, и тамо су је сахранили.

<sup>2</sup> Али пошто није било воде за заједницу, они су се окупили против Мојсија и Арона.

<sup>3</sup> Народ се препирао с Мојсијем, говорећи: „Камо среће да смо изгинули кад су наша браћа изгинула пред Господом!

<sup>4</sup> Зашто сте довели збор Господњи у ову пустињу? Да помремо и ми и наша стока?

<sup>5</sup> Зашто сте нас извели из Египта? Да нас доведете на ово ужасно место? Нема овде ни жита, ни смокава, ни лозе, ни нарова, а нема ни воде за пиће!“

<sup>6</sup> Мојсије и Арон напусте збор и дођу на улаз у Шатор од састанка, па падну ничице. Тада им се указала слава Господња.

<sup>7</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>8</sup> „Узми штап, и окупи збор, ти и твој брат Арон, па на њихове очи нареди стени да из ње потече вода. Тако ћеш из стене извести воду за њих и напојити заједницу и њихову стоку.“

<sup>9</sup> Мојсије узме штап пред Господом, како му је заповедио.

<sup>10</sup> Кад су Мојсије и Арон окупили збор пред стеном, Мојсије им рече: „Чујте, ви бунтовници! Хоћемо ли вам извести воду из ове стене?“

<sup>11</sup> Затим Мојсије подиже руку и двапут удари својим штапом по стени. Вода изби у обиљу, па је пила и заједница и њихова стока.

<sup>12</sup> Тада Господ рече Мојсију и Арону: „Зато што ми нисте веровали, те нисте објавили моју светост пред очима Израиљаца, нећете увести овај збор у земљу коју сам им дао.“

<sup>13</sup> То су воде Мериве, где су се Израиљци свађали са Господом, и где је преко њих објавио своју светост.

### *Едом забрањује пролаз Израиљцима*

<sup>14</sup> Мојсије је из Кадиса послао гласнике цару Едома: „Овако каже твој брат Израиљ: ’Ти знаш за све невоље које су нас снашле.

<sup>15</sup> Наши преци су сишли у Египат и живели у њему дуго времена. Али Египћани су злостављали нас и наше претке.

<sup>16</sup> А кад смо завапили Господу, он је чуо наш глас и послао нам Анђела који нас је извео из Египта.

Сад смо, ево, у Кадису, граду на рубу твога подручја.

<sup>17</sup> Допусти нам да прођемо кроз твоју земљу. Нећемо пролазити преко ваших поља и кроз ваше винограде, нити ћемо пити воду из ваших бунара. Ићи ћемо царским путем не скрећући ни десно ни лево, док не прођемо кроз твоје подручје.”

<sup>18</sup> Али Едом одговори:

„Не прелази преко моје земље, да не изађем пред тебе с мачем!”

<sup>19</sup> Израиљци му одговорише: „Ићи ћемо главним путем, и ако ми и наша стока будемо пили твоју воду, платићемо. Само ћемо проћи пешице, ништа више.”

<sup>20</sup> „Не пролази!” – одговори он.

Едом је изашао на њих са силном војском и јаким наоружањем.

<sup>21</sup> Пошто је Едом одбио да дозволи Израиљу да прође кроз његово подручје, Израиљ се окренуо од њега.

#### *Аронова смрт*

<sup>22</sup> Потом је сва заједница Израиљаца отишла из Кадиса и дошла на гору Ор.

<sup>23</sup> На гори Ор, на рубу едомске земље, Господ рече Мојсију и Арону:

<sup>24</sup> „Нека се Арон придружи своме народу, јер неће ући у земљу коју сам дао Израиљцима, зато што сте се побунили против моје наредбе код меривских вода.

<sup>25</sup> Поведи Арона и његовог сина Елеазара и изведи их на гору Ор.

<sup>26</sup> Скини са Арона његову одећу и обуци у њу његовог сина Елеазара. А Арон нека се придружи своме народу; нека умре тамо.”

<sup>27</sup> Мојсије учини како му је Господ заповедио. Попели су се на гору Ор на очи целе заједнице.

<sup>28</sup> Тада је Мојсије скинуо са Арона његову одећу и обукао у њу његовог сина Елеазара. Арон је умро тамо на врху горе. Затим су Мојсије и Елеазар сишли с горе.

<sup>29</sup> Кад је сва заједница видела да је Арон издахнуо, сав је дом Израиљев оплакивао Арона тридесет дана.

## 21

### *Разорење Арада*

<sup>1</sup> Кад је цар Арада, Хананац који је живео у Негеву, чуо да Израиљ долази из правца Атарина, напао је Израиљце и заробио неке од њих.

<sup>2</sup> Тада се Израиљ заветовао Господу, рекавши: „Ако предаш овај народ у наше руке, изручићемо његове градове клетом уништењу.“

<sup>3</sup> Господ је услишио Израиљев глас и предао им Хананце. Изручили су клетом уништењу и њих и њихове градове. Зато се то место прозвало Орма\*.

### *Бронзана змија*

<sup>4</sup> Са горе Ор су се запутили путем према Црвеном мору, да би заобишли едомску земљу. Али народ је на путу постао нестрпљив.

<sup>5</sup> Тада је народ рекао против Бога и против Мојсија: „Зашто сте нас извели из Египта? Да помremo у пустињи? Јер нема ни хлеба ни воде, а ова једна храна нам се огадила.“

<sup>6</sup> Тада је Господ послао на народ отровне змије†; оне су их уједале, па је помрло много народа у Израиљу.

<sup>7</sup> Народ је дошао к Мојсију и рекао: „Згрешили смо кад смо говорили против Господа и против тебе.

---

\* **21:3** Место клетог уништења. † **21:6** Дословно: *огњене змије*. Израз највероватније означава *отровне змије*.

Помоли се Господу да уклони змије од нас!“ Мојсије се помолио за народ.

<sup>8</sup> Господ рече Мојсију: „Направи змију отровницу и постави је на стуб. Буде ли ко уједен, нека погледа на њу и преживеће.“

<sup>9</sup> Мојсије направи бронзану змију и постави је на стуб. И кад би змија ујела неког, тај би погледао у змију и оздравио.

### *Пут за Моав*

<sup>10</sup> Израиљци су наставили и утаборили се у Овоту.

<sup>11</sup> Напустивши Овот, утаборили су се код Ије-Аварима, у пустињи насупрот Моава, према истоку.

<sup>12</sup> Оданде су отишли и утаборили се код потока Зареда.

<sup>13</sup> Кад су отишли оданде, утаборили су се на другој страни Арнона, који је у пустињи и извире на аморејској међи. Наиме, Арнон је моавска граница, између Моаваца и Аморејаца.

<sup>14</sup> Зато се каже у Књизи Господњих ратова:  
„Вајев код Суфе и арнонски потоци,

<sup>15</sup> с притокама што допиру до места Ара,  
и наслањају се на моавску границу.“

<sup>16</sup> Оданде оду до Вира, бунара где је Господ рекао Мојсију: „Окупи народ да им дам воду.“

<sup>17</sup> Тада је Израиљ запевао ову песму:  
„Покуљај, бунаре! Запојте му:

<sup>18</sup> Бунар су кнезови ископали,  
издубили га великаши народни,  
жезлом и штаповима својим.“

Из пустиње одоше у Мантанаин,

<sup>19</sup> из Мантанаина у Нахалиел, а из Нахалиела у Вамот;

<sup>20</sup> из Вамота у долину што је у моавској земљи, код врхунца Фасге што се надвија над пустаром.

*Ратови против Сихона и Ога*

<sup>21</sup> Израиљ је послао гласнике Сихону, аморејском цару, с поруком:

<sup>22</sup> „Дозволи ми да прођем кроз твоју земљу. Нећемо скретати ни у поља ни у винограде, и нећемо пити воду из бунара, него ћемо ићи царским путем, док не прођемо твоје подручје.“

<sup>23</sup> Међутим, Сихон није дозволио Израиљу да прође кроз његово подручје. Сихон је скупио сав свој народ и изашао да пресретне Израиља у пустињи. Кад је дошао до Јасе, ступио је у бој против Израиља.

<sup>24</sup> Израиљ га је потукао оштрим мачем и освојио његову земљу од Арнона до Јавока, све до Амонаца, јер је амонска граница била утврђена.

<sup>25</sup> Израиљ је заузео све те градове и настанио се у свим аморејским градовима, Есевону и свим његовим селима.

<sup>26</sup> А Есевон је био град аморејског цара Сихона, који је ратовао против пређашњег моавског цара, од кога је одузео сву његову земљу све до Арнона.

<sup>27</sup> Зато песници кажу:  
„Дођите у Есевон да се подигне  
и утврди Сихонов град!

<sup>28</sup> Јер сукну огањ из Есевона,  
пламен из града Сихоновог,  
те прогута Ар моавски  
и становнике висина арнонских.

<sup>29</sup> Тешко теби, Моаве,  
пропао си, народе Хамосов.  
Своје је синове учинио избеглицама,  
а ћерке своје заточеницама  
Сихона, цара аморејског.

<sup>30</sup> И потукосмо их;

пропаде Есевон све до Девона,  
опустошисмо их до Нофа  
што се пружа до Медеве.“

<sup>31</sup> Тако се Израил настанио у аморејској земљи.

<sup>32</sup> Након што је Мојсије послао људе да извиде Јазир, Израилци су освојили његова села и изгнали Аморејце који су тамо живели.

<sup>33</sup> Потом су се окренули и кренули горе путем за Васан. Тада је Ог, васански цар, и сав његов народ изашао против њих у бој код Едрајина.

<sup>34</sup> Господ рече Мојсију: „Не бој га се, јер сам у твоје руке предао и њега, и сав његов народ, и његову земљу. Учини с њим као што си учинио с аморејским царем Сихоном, који је живео у Есевону.“

<sup>35</sup> Тада су потукли њега, његове синове и сав његов народ, тако да му није остао ниједан преживели; а његову земљу су запосели.

## 22

### *Валак позива Валама да прокуне Израиља*

<sup>1</sup> Израилци су наставили пут. Утаборили су се на моавским пољанама на другој страни Јордана насупрот Јерихона.

<sup>2</sup> А Валак, син Сефоров, је видео све што је Израил учинио Аморејцима.

<sup>3</sup> Моава је обузео велики страх од народа, јер је био многобројан; Моава је обузео ужас пред Израилцима.

<sup>4</sup> Моавци рекоше мадијанским старешинама: „Ова руља ће обрстити све око нас, као што во обрсти пољску траву.“

Валак, син Сефоров, је у то време био цар Моава.

<sup>5</sup> Тада је послао гласнике Валаму, сину Веоровом, у Фатур, који је код Еуфрата, у земљу свога народа, да га позову. Рекао је:

„Ево, изашао је један народ из Египта и прекрио земљу; живи ту, насупрот мене.

<sup>6</sup> Дођи стога и прокуни ми овај народ, јер је моћнији од мене, па ћу можда моћи да га савладам и истерам из земље. Знам, наиме, да кога ти благословиш, тај је благословен, а кога прокунеш, тај је проклет.“

<sup>7</sup> Оду моавске и мадијанске старешине носећи са собом награду за врачање. Кад су дошли Валаму, пренели су му Валакове речи.

<sup>8</sup> Он им рече: „Преноћите овде, а ја ћу вам одговорити онако како ми Господ буде рекао.“ Тако су моавски кнезови остали са Валамом.

<sup>9</sup> Бог дође к Валаму и рече му: „Ко су ови људи с тобом?“

<sup>10</sup> Валам одговори Богу: „Моавски цар Валак, син Сефоров, послао ми је ову поруку:

<sup>11</sup> „Ево, изашао је један народ из Египта и прекрио земљу. Стога, дођи и прокуни ми их, па ћу можда моћи да их савладам и истерам.““

<sup>12</sup> Међутим, Бог одговори Валаму: „Не иди с њима! Не проклињи тај народ, јер је благословен.“

<sup>13</sup> Ујутро Валам устаде и рече Валаковим кнезовима: „Вратите се у своју земљу, јер је Господ одбио да ме пусти да пођем с вама.“

<sup>14</sup> Кнезови Моава су устали, вратили се Валаку и рекли му: „Валам је одбио да пође с нама.“

<sup>15</sup> Валак је поново послао кнезове, бројније и угледније од првих.

<sup>16</sup> Дођу они к Валаму и поруче му:

„Говори Валак, син Сефоров: 'Немој оклевати да дођеш к мени,

<sup>17</sup> јер ћу те богато наградити. Учинићу све што ми кажеш, само дођи и прокуни ми овај народ.““

18 Валам одговори Валаковим слугама: „Да ми Валак да и пуну кућу сребра и злата, не бих могао да прекршим заповест Господа, Бога мога; ништа не могу да учиним, ни велико ни мало.

19 А сад преноћите и ви овде, да видим шта ће ми још Господ казати.“

20 Бог дође ноћу к Валаму и рече му: „Ако су ови људи дошли да те позову, устани и иди с њима, али чини само оно што ти заповедим.“

#### *Валамова магарица*

21 Ујутро Валам устане, оседла своју магарицу и оде са моавским кнезовима.

22 Али Бог се веома разгневио зато што је отишао. Док је Валам јахао своју магарицу у пратњи двојице својих слугу, на пут му се поставио Анђео Господњи да га спречи

23 Кад је магарица угледала Анђела Господњег како стоји на путу са исуканим мачем у руци, скренула је с пута и кренула преко поља. Валам је почео да туче магарицу да је врати на пут.

24 Затим је Анђео Господњи стао на узак пут између винограда, с оградама с једне и друге стране.

25 Но, кад је магарица угледала Анђела Господњег, прибила се уз зид и пригњечила Валамову ногу. Он је опет истуче.

26 Анђео Господњи опет пође испред и стане у теснац, где се није могло скренути ни десно ни лево.

27 Магарица је видела Анђела Господњег, па је легла под Валамом. Валам се толико разгневио да је почео да је туче штапом.

28 Тада је Господ отворио уста магарици и она рече Валаму: „Шта сам ти учинила да си ме тако истукао три пута?“

29 Валам одговори: „То је зато што правиш будалу од мене! Да имам мач при себи, одмах бих те убио!“

**30** Магарица рече Валаму: „Нисам ли ја твоја магарица коју си одувек јахао све до данас? Јесам ли ти икада чинила овако нешто?“

Он одговори: „Ниси.“

**31** Тада је Господ отворио Валамове очи. Кад је видео Анђела како стоји на путу са исуканим мачем у руци, поклонио се лицем до земље.

**32** Анђео Господњи му рече: „Зашто си три пута истукао магарицу? Ево, то сам ја сам изашао да те зауставим, јер је твој пут погубан\* преда мношћем.“

**33** Магарица ме је видела, па се окренула од мене три пута. Да се није уклањала од мене, заиста бих те убио, а њу бих оставио у животу.“

**34** Валам одговори Анђелу Господњем: „Згрешио сам. Нисам, наиме, знао да ти стојиш на путу да ме зауставиш. Стога, ако је то зло у твојим очима, ја ћу се вратити.“

**35** Анђео Господњи одговори Валаму: „Иди са тим људима, али говори само оно што ти кажем.“ Тако је Валам отишао са Валаковим кнезовима.

**36** Кад је Валак чуо да је Валам дошао, изашао је да га дочека у моавском граду који се налази код Арнона, на самој граници.

**37** Валак рече Валаму: „Зар нисам слао гласнике да те позову? Зашто ми ниси дошао? Зар нисам у стању да те богато наградим?“

**38** Валам одговори Валаку: „Ево, дошао сам к теби. Али зар ја могу да кажем било шта? Говорићу само оно што ми Бог стави на језик.“

**39** Валам оде са Валаком. Дошли су у Киријат-Узот.

---

\* **22:32** Не зна се тачно значење ове јеврејске речи.

<sup>40</sup> Тада је Валак принео на жртву крупну и ситну стоку, па је од тога послао Валаму и кнезовима, који су били с њим.

<sup>41</sup> Следећег јутра је повео Валама и довео га на Вамот-Вал, одакле је могао да види један део народа.

## 23

### *Валамова прва прича*

<sup>1</sup> Валам рече Валаку: „Подигни ми овде седам жртвеника и припреми ми седам јунаца и седам овнова.“

<sup>2</sup> Валак учини онако како му је Валам рекао. Затим су Валак и Валам принели на жртвенику једног јунца и једног овна.

<sup>3</sup> Валам рече Валаку: „Остани код своје свеспалнице, а ја ћу поћи; можда ће се Господ срести са мнош, па шта ми каже, то ћу говорити.“ Тако оде он на узвишицу.

<sup>4</sup> Господ је срео Валама, и Валам му је рекао: „Припремио сам седам жртвеника и на сваком жртвенику принео једног јунца и једног овна.“

<sup>5</sup> Тада Господ стави реч у Валамова уста и рече: „Врати се Валаку и говори тако.“

<sup>6</sup> Кад се вратио Валаку, овај је стајао код своје свеспалнице са свим моавским кнезовима.

<sup>7</sup> Тада Валам изрече своју причу:  
„Из Арама ме Валак доведе,  
цар моавски из горја источног:  
'Дођи – рече – Јакова ми прокуни,  
дођи и Израил презри!'

<sup>8</sup> Како да прокунем  
кога Бог не проклиње,  
и презрем  
кога Господ не презире?

<sup>9</sup> Јер гледам га с планинских врхова,

посматрам га с горских узвишења;  
гле народа који живи издвојено,  
међу народе он се не рачуна.

10 Ко ће избројити прах Јаковљев,  
ко да изброји четвртину Израиља?

О, кад бих умро смрћу праведничком,  
кад би и мој крај био као њихов!“

11 Тада Валак рече Валаму: „Шта си ми то учинио?  
Довео сам те да прокунеш моје непријатеље, а ти си  
их обилно благословио.“

12 Валам одговори: „Зар да не кажем верно оно што  
ми је Господ ставио у уста?“

#### *Валамова друга прича*

13 Валак му рече: „Пођи са мном на друго место;  
одатле ћеш видети само један његов део, а не сав  
народ. Оданде ми га прокуни.“

14 Затим га је одвео у Зофимско поље, на врх  
Фасге. Тамо је подигао седам жртвеника и на сваком  
жртвенику принео по једног јунца и овна.

15 Валам рече Валаку: „Стани ту код своје  
свеспалнице, а ја идем онамо да се сретнем с  
Господом.“

16 Господ сретне Валама, стави своју реч у његова  
уста и рече: „Врати се Валаку и говори овако.“

17 Када се вратио к њему, Валак је стајао код своје  
свеспалнице са моавским кнезовима. Валак га упита:  
„Шта је Господ рекао?“

18 Тада Валам изрече своју причу:  
„Устани, Валаче,

послушај ме, сине Сефоров!

19 Бог није човек да би слагао,  
или потомак људски да би се кајао.  
Зар је шта рекао да није учинио,  
изрекао да није испунио?

20 Заповест ми даде да благосиљам,  
благослов је дао и нећу га повући.

21 Не назире се несрећа у Јакову,  
невоља се не види у Израиљу.  
С њим је Господ, Бог његов,  
царски му поклик сред њега одзвања!

22 Бог их је из Египта извео,  
он је њему као рози биволови.

23 Против Јакова нема врачања,  
против Израиља нема гатања.  
Нек се сада прича о Јакову,  
о Израиљу нек се приповеда:  
'Ево, шта је Бог учинио!'

24 Какав ли је то само народ!  
Као лавица устаје,  
као лав се диже,  
не леже док улов не прождере  
и крви се жртава не напије.“

25 Тада Валак рече Валаму: „Кад га већ не можеш  
проклети, немој га ни благосиљати!“

26 Валам одговори Валаку: „Зар ти нисам рекао:  
'Учинићу све што ми Господ буде рекао?'“

#### *Валамова трећа прича*

27 Валам рече Валаку: „Хајде да те одведем на  
друго место; можда ће Богу бити по вољи да ми их  
прокунеш оданде!“

28 Валак поведе Валама на врх Фегора који се  
надвија над пустаром.

29 Валам рече Валаку: „Подигни ми овде седам  
жртвеника и припреми ми седам јунаца и седам  
овнова.“

30 Валак је урадио како му је Валам рекао, и принео  
седам јунаца и седам овнова.

## 24

<sup>1</sup> Кад је Валам видео да је Господу по вољи да благосиља Израиља, није више ишао да тражи знамења као претходна два пута, него се окренуо лицем према пустињи.

<sup>2</sup> Кад је Валам погледао, видео је како Израиљ логорује по својим племенима. Тада је Дух Господњи дошао на њега,

<sup>3</sup> па је изрекао своју причу. Рекао је:

„Пророштво Валама, сина Веоровог,  
пророштво човека, који јасно види,

<sup>4</sup> пророштво онога што речи Божије чује.

Он виђење прима од Свемоћнога,  
на тло пада очима отвореним.

<sup>5</sup> Како су ти дивни шатори, Јакове,  
и твоја боравишта, Израиљу!

<sup>6</sup> Као потоци гранају се,  
као вртови покрај реке,  
као алоје које Господ посади,  
као кедрови што су покрај воде.

<sup>7</sup> Вода ће потећи из његових ведара,  
потомство му бити над многим водама.

Цар ће му се уздићи над Агагом,  
и царство се његово узвисити.

<sup>8</sup> Из Египта Бог га је извео,  
он је њему као рози биволови.

Непријатеље ће своје прождрети,  
кости им сломити,  
стрелама их пробости.

<sup>9</sup> Спустио се као лав,  
легао је као лавица;  
ко сме њега да изазива?

Блажени да су који тебе благосиљају,  
проклети да су који тебе проклињу!“

<sup>10</sup> Ту се Валак разгневи на Валама, плесну дланом о длан, па рече Валаму: „Позвао сам те да прокунеш моје непријатеље, а ево, ти си их благословио сва ова три пута!

<sup>11</sup> Одлази сада у своје место! Рекао сам да ћу те богато наградити, али Господ ти је ускратио награду.“

<sup>12</sup> Валам одговори Валаку: „Зар нисам рекао и твојим гласницима које си послао:

<sup>13</sup> ’Да ми Валак да своју кућу пуну сребра и злата, не бих могао да прекршим заповест Господњу, како бих на своју руку учинио било добро, било зло – говорићу оно што ми Господ буде рекао’?

<sup>14</sup> А сад, ево, идем своме народу, хајде да ти саопштим шта ће овај народ учинити твом народу у последњим данима.“

*Валамова четврта прича*

<sup>15</sup> Тада Валам изрече своју причу:  
„Пророштво Валама, сина Веоровог,  
пророштво човека који јасно види,

<sup>16</sup> пророштво онога што Божије речи чује,  
и познаје мудрост Свевишњег.

Он виђење прима од Свемоћнога,  
на тло пада очима отвореним.

<sup>17</sup> Видим га, али не у садашњости,  
посматрам га, али не из близа.

Звезда ће изаћи од Јакова,  
жезло се подићи од Израиља;  
он ће сатрти крајеве моавске,  
и разбити Ситове потомке.

<sup>18</sup> Едом ће постати туђа имовина,  
Сир, душман његов запоседнут биће,

кад Израиљ наступи са силом!  
19 Владар ће од Јакова изаћи,  
и истребити преживеле из града.“

*Валамова пета прича*

20 Затим је погледао према Амалику и изрекао своју причу:  
„Амалик је био први међу народима,  
али му је крај у пропасти.“

*Валамова шеста прича*

21 Онда је погледао према Кенеју и изрекао своју причу:  
„Чврсто стоји твоје станиште,  
гнездо\* твоје на стени почива.

22 Но, Кенеј ће бити истребљен,  
кад га Асирија у робље одведе.“

*Валамова седма прича*

23 Поново Валам изрече своју причу:  
„Јао! Ко ће преживети кад Бог учини ово?

24 Бродови ће доћи из Китима,  
али ће и он пропасти заувек,  
кад покори Асирију и Евера.“

25 Потом Валам устане и врати се у своје место, а Валак оде својим путем.

## 25

*Израиљ се одаје идолопоклонству*

1 Док је Израиљ боравио у Ситиму, народ је почео да блуднички с Моавкама.

---

\* 24:21 Реч за гнездо звучи слично као *Кајин*, што је игра речи у јеврејском.

<sup>2</sup> Оне су позивале народ да приноси жртве њиховим боговима, а народ је јео и клањао се њиховим боговима.

<sup>3</sup> Тако је Израиљ пристао уз Вал-Фегора. Зато је плануо Господњи гнев на Израиља.

<sup>4</sup> Господ рече Мојсију: „Узми све старешине народа и повешај\* их усред бела дана пред Господом, да се Господњи гнев одврати од Израиља.“

<sup>5</sup> Мојсије рече Израиљевим судијама: „Нека свако од вас побије оне своје људе који су пристали уз Вал-Фегора.“

<sup>6</sup> Док су они плакали код улаза у Шатор од састанка, дође неки Израиљац и доведе једну Мадиянку својој браћи, на Мојсијеве очи и на очи све Израиљеве заједнице.

<sup>7</sup> Кад је то видео Финес, син Елеазара, Ароновог сина, устао је и напустио заједницу. Узме он копље у руку,

<sup>8</sup> оде за Израиљцем у шатор и обоје их прободe, и Израиљца и жену, њу кроз стомак. Тако је престала пошаст међу Израиљцима.

<sup>9</sup> Од пошасте је изгинуло двадесет четири хиљаде.

<sup>10</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>11</sup> „Финес, син Елеазара, Ароновог сина, је одвратио мој гнев од Израиљца, јер је својом ревностју показао моју ревност међу њима, па нисам истребио Израиљце у својој ревности.

<sup>12</sup> Зато му реци: 'Ево, с њиме склапам савез мира.

<sup>13</sup> То ће њему и његовом потомству после њега бити савез трајног свештенства, због тога што је био

---

\* **25:4** Постоји неколико могућих превода речи којом се описује извршење смртне казне: *вешати, набити на колац, јавно осрамотити* (Септуагинта).

ревностан за свога Бога и извршио откупљење за Израиљце.”“

<sup>14</sup> Име погубљеног Израиљца, који је био убијен са мадијанском женом, било је Зимрије. Он је био син Салуа, кнеза једног од Симеунових отачких домова.

<sup>15</sup> Име Мадијанке која је била убијена било је Хазвија. Она је била ћерка Сура, племенског главара једног рода у Мадијану.

<sup>16</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>17</sup> „Нападни Мадијанце и побиј их,

<sup>18</sup> јер су вас завели у случају Фегора и њихове сестре Хазвије, ћерке мадијанског кнеза, која је била убијена у време пошаста која се догодила због Фегора.“

## 26

### *Попис новог нараштаја*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију и свештенику Елеазару, сину Ароновом:

<sup>2</sup> „Извршите попис све заједнице синова израиљевих, од двадесет година па навише, по њиховим очинским домовима, сваког ко је у Израиљу способан за војску.“

<sup>3</sup> Мојсије и свештеник Елеазар им рекоше на моавским пољанама код Јордана близу Јерихона:

<sup>4</sup> „Попишите људе од двадесет година па навише, као што је Господ заповедио Мојсију.“

Ово су били Израиљци који су изашли из Египта:

<sup>5</sup> Рувим, Израиљев првенац. Рувимови синови: од Еноха, породица Енохова; од Фалуја породица Фалујева.

<sup>6</sup> Од Есрона, породица Есронова, од Хармије породица Хармијина.

<sup>7</sup> То су Рувимове породице; било их је пописано четрдесет три хиљаде седам стотина тридесет.

<sup>8</sup> Фалујев син био је Елијав.

<sup>9</sup> Елијавови синови: Намуило, Датан и Авирон. Датан и Авирон су били заступници заједнице, они који су се побунили против Мојсија и Арона с Корејевим присталицама, када су се побунили против Господа.

<sup>10</sup> Тада се земља отворила своје ждрело и прогутала и њих и Кореја. То је било онда када су те присталице изгинуле, а огањ прогутао две стотине педесет људи. Тако су постали опомена.

<sup>11</sup> Ипак, Корејеви синови нису изгинули.

<sup>12</sup> Симеунови синови по својим породицама:  
од Намуила породица Намуилова;  
од Јамина породица Јаминова;  
од Јакина породица Јакинова;

<sup>13</sup> од Заре породица Зарина,  
од Саула породица Саулова.

<sup>14</sup> То су Симеунове породице, укупно двадесет две хиљаде две стотине.

<sup>15</sup> Гадови синови по својим породицама:  
од Сифона породица Сифонова;  
од Агија породица Агијева;  
од Сунија породица Сунијева;

<sup>16</sup> од Азена породица Азенова;  
од Ирија породица Иријева;

<sup>17</sup> од Арода породица Ародова;  
од Арилија породица Арилијева.

<sup>18</sup> То су породице Гадових синова. Од њих је било пописаних четрдесет хиљада пет стотина.

- 19 Јудини синови: Ир и Авнан, али Ир и Авнан су умрли у Ханану.
- 20 Јудини синови по својим породицама су били:  
од Силома породица Силомова;  
од Фареса породица Фаресова;  
од Заре породица Зарина.
- 21 Фаресови синови су били:  
од Есрона породица Есронова;  
од Јемуила породица Јемуилова.
- 22 То су Јудине породице. Од њих је било пописано седамдесет шест хиљада пет стотина.
- 23 Исахарови синови по својим породицама:  
од Толе породица Толина;  
од Фуве породица Фувина;
- 24 Од Јасува породица Јасувова;  
од Симрона породица Симронова.
- 25 То су породице Исахарове. Од њих је било пописано шездесет четири хиљаде три стотине.
- 26 Завулонови синови по својим породицама:  
од Сарета породица Саредова,  
од Алоне породица Алонова,  
од Алила породица Алилова.
- 27 То су породице Завулонове. Од њих је било пописано шездесет хиљада пет стотина.
- 28 Јосифови синови по својим породицама:  
Манасија и Јефрем.
- 29 Манасијини синови:  
од Махира породица Махирова, а Махир роди Галада,  
од Галада је породица Галадова.

- 30 Ово су Галадови синови:  
од Ахијезера породица Ахијезерова;  
од Хелека породица Хелекова;
- 31 од Есрила породица Есрилова,  
од Сихема породица Сихемова;
- 32 од Семида породица Семидова;  
од Ефера породица Еферова.
- 33 А Салпад, син Еферов, није имао синове  
него ћерке. Оне су се звале Мала, Нуја,  
Егла, Мелха и Терса.
- 34 То су Манасијине породице. Од њих је  
било пописано педесет две хиљаде седам  
стотина.
- 35 Јефремови синови по својим породицама:  
од Сутала породица Суталова;  
од Вехера породица Вехерова;  
од Тахана породица Таханова,
- 36 синови Суталови:  
од Ерана породица Еранова.
- 37 То су породице Јефремових синова.  
Од њих је било пописано тридесет две  
хиљаде пет стотина.  
То су синови Јосифови по својим  
породицама.
- 38 Венијаминови синови по својим породицама:  
од Веле породица Велина;  
од Асвила породица Асвилова;  
од Ахирама породица Ахирамова;
- 39 од Шуфама породица Шуфамова;  
од Уфама породица Уфамова.
- 40 Велини синови су били:  
Арад и Наман; од Арада породица Арадова;  
од Намана породица Наманова.
- 41 То су Венијаминови синови по својим  
породицама. Од њих је било пописано

четрдесет пет хиљада шест стотина.

<sup>42</sup> Ово је Даново потомство по својим породицама:  
од Самеја породица Самејева.

То је Даново потомство по својим породицама.

<sup>43</sup> Од свих Самејевих породица било је пописаних шездесет четири хиљаде четири стотине.

<sup>44</sup> Асирови синови по својим породицама:  
од Јемне породица Јемнина;  
од Јесвије породица Јесвијева;  
од Верија породица Веријина.

<sup>45</sup> Веријини синови:  
од Хевера породица Хеверова;  
од Мелхила породица Мелхилова.

<sup>46</sup> Асирова ћерка звала се Сера.

<sup>47</sup> То су породице Асирових синова. Од њих је било пописано педесет три хиљаде четири стотине.

<sup>48</sup> Нефталимови синови по својим породицама:  
од Јасила породица Јасилова;  
од Гунија породица Гунијева;

<sup>49</sup> од Јесера породица Јесерова;  
од Селима породица Селимова.

<sup>50</sup> То је Нефталимов род по својим породицама. Од њих је било пописано четрдесет пет хиљада четири стотине.

<sup>51</sup> Пописаних Израиљаца било је укупно шест стотина једна хиљада седам стотина тридесет.

<sup>52</sup> Господ рече Мојсију:

53 „Овима нека се подели земља у наследство према броју имена.

54 Већем племену дај веће наследство, а мањем племену дај мање наследство; нека се свакоме да наследство према броју његових пописаних.

55 Нека се земља подели жребом; нека је приме у наследство према именима њихових отачких племена.

56 Наследство нека се сваком племену подели жребом према томе да ли је велико или мало.“

57 А ово су пописани Левити по својим породицама:  
од Гирсона породица Гирсонова;  
од Ката породица Катова и од Мерарија породица Мераријева.

58 Ово су Левијеве породице:  
породица Ловенијева,  
породица Хевронова,  
породица Молијева,  
породица Мусијева, породица Корејева.  
А Кат у се родио Амрам.

59 Амрамовој жени име је било Јохаведа. Она је била Левијева ћерка, која му се родила у Египту. Она је Амраму родила Арона и Мојсија и њихову сестру Марију.

60 Арону се родио Надав, Авијуд, Елеазар и Итамар.

61 Али Надав и Авијуд су погинули кад су принели туђи огањ пред Господом.

62 Свих пописаних мушкараца од једног месеца па навише било је двадесет три хиљаде. Они нису били пописани с Израиљцима, пошто им није дано наследство међу Израиљцима.

<sup>63</sup> То су они које је пописао Мојсије и свештеник Елеазар, који су пописали Израиљце на моавским пољанама код Јордана насупрот Јерихону.

<sup>64</sup> Међу овима није било ниједнога од оних које су пописали Мојсије и Арон, кад су пописивали Израиљце у Синајској пустињи.

<sup>65</sup> Господ је, наиме, рекао: „Нека свакако помру у пустињи!“ Од тих ни један није преживео осим Халева, сина Јефонијиног, и Исуса, сина Навиновог.

## 27

### *Салпадове ћерке*

<sup>1</sup> Тада су приступиле ћерке Салпада, сина Еферовог, сина Галадовог, сина Махировог, сина Манасијиног, сина Јосифовог. Он је био из Манасијине породице. Ћерке су му се звале: Мала, Нуја, Егла, Мелха и Терса.

<sup>2</sup> Стале су пред Мојсија и свештеника Елеазара, пред кнезове и сву заједницу, код улаза у Шатор од састанка, и рекле:

<sup>3</sup> „Наш отац је умро у пустињи. Он није био међу оним присталицама, Корејевим присталицама, што су се побуниле против Господа, него је умро због свог греха. Није имао синова.

<sup>4</sup> Зашто да име нашег оца нестане из његове породице зато што није имао ни једног сина? Дај нам посед међу браћом нашег оца.“

<sup>5</sup> Мојсије донесе њихов случај пред Господа.

<sup>6</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>7</sup> „Салпадове ћерке су у праву. Дај им посед у наследство међу браћом њиховог оца; преведи на њих наследство њиховог оца.

<sup>8</sup> А Израиљцима реци: 'Ако човек умре а нема ниједног сина, преведите наследство на његову ћерку.

<sup>9</sup> Ако нема ни ћерку, његово наследство дајте његовој браћи.

<sup>10</sup> Ако нема ни браћу, дајте његово наследство браћи његовог оца.

<sup>11</sup> Ако његов отац нема браће, његово наследство дајте у посед његовом најближем рођаку из родбине. Нека то Израиљцима буде правна уредба као што је Господ заповедио Мојсију.”

*Исус Навин постављен за Мојсијевог наследника*

<sup>12</sup> Господ рече Мојсију: „Попни се на ову гору Аварим и погледај земљу коју сам дао Израиљцима.

<sup>13</sup> Кад је погледаш, придружићеш се своме народу, као што му се придружио твој брат Арон,

<sup>14</sup> јер сте се побунили против моје речи у пустињи Цин када се заједница свађала, уместо да код вода објавите моју светост пред њиховим очима.“ (То су меривске воде код Кадиса у пустињи Цин.)

<sup>15</sup> Мојсије рече Господу:

<sup>16</sup> „Нека Господ, Бог духова свих створења, постави једног човека над заједницом,

<sup>17</sup> који ће их предводити у свему што предузимају, који ће их изводити и доводити. Тако Господња заједница неће бити као стадо без пастира.“

<sup>18</sup> Господ рече Мојсију: „Узми Исуса, сина Навиновог, човека у коме је мој Дух, и положи своју руку на њега.

<sup>19</sup> Постави га пред свештеника Елеазара и пред сву заједницу, и уведи га у службу у њиховој присутности.

<sup>20</sup> Затим му предај део своје власти, да му се поковава сва израиљска заједница.

<sup>21</sup> Онда га постави пред свештеника Елеазара, а он ће за њега тражити савет од Господа путем Урима. На

његову заповест нека он и сва израиљска заједница полазе и на његову заповест нека долазе.“

<sup>22</sup> Мојсије учини како му је Господ заповедио. Узео је Исуса и поставио га пред свештеника Елеазара и пред сву заједницу.

<sup>23</sup> Затим је положио своју руку на њега у увео га у службу, као што је Господ рекао преко Мојсија.

## 28

### *Дневни приноси*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>2</sup> „Заповеди Израиљцима и реци им: 'Пазите да приносите мој принос, храну за моју паљену жртву, мој угодни мирис, у време које је одређено за њега.'

<sup>3</sup> Реци им: 'Ово је паљена жртва коју ћете приносити Господу: дневно два јагњета од годину дана, без мане, као трајну жртву свеспалницу.

<sup>4</sup> Једно јагње принеси ујутро, а друго принеси увече.

<sup>5</sup> Уз то, умешај десетину ефе\* брашна с четврт хина† чистог, свеже исцеђеног уља.

<sup>6</sup> То је трајна жртва свеспалница установљена на гори Синај, на угодни мирис – паљену жртву Господу.

<sup>7</sup> Жртва изливница ће бити четврт хина жестоког пића за свако јагње. Нека се жртва изливница Господу излије у Светињи.

<sup>8</sup> Друго јагње принеси увече. С њим принеси исту житну жртву као ујутро, и жртву изливницу на угодни мирис, паљену жртву Господу.

### *Суботње жртве*

<sup>9</sup> На суботњи дан принеси два јагњета од годину дана, без мане, две десетине ефе брашна умешеног са

---

\* **28:5** Око 1,6 kg. † **28:5** Око 1 l.

уљем за житну жртву, и жртву изливницу која иде уз њу.

<sup>10</sup> То је жртва свеспалница за сваку суботу, поред свакодневне жртве свеспалнице и жртве изливнице која иде уз њу.

### *Месечне жртве*

<sup>11</sup> На почетку ваших месеци принесите жртву свеспалницу Господу: два јунца, два овна и седам јагањаца од годину дана без мане.

<sup>12</sup> Житна жртва уз сваког јунца биће: три десетине ефе брашна умешеног с уљем. Житна жртва уз сваког овна биће: две десетине брашна умешеног с уљем.

<sup>13</sup> Житна жртва уз свако јагње биће: две десетине брашна умешеног с уљем. То је жртва свеспалница – паљена жртва на угодан мирис Господу.

<sup>14</sup> Жртва изливница која иде уз њих биће: пола хина<sup>‡</sup> вина за сваког јунца, једна трећина хина<sup>§</sup> вина за овна, и једна четвртина хина<sup>\*</sup> вина за јагње. То је жртва свеспалница за сваки нови месец током месеци у години.

<sup>15</sup> Уз свакодневну свеспалницу, нека се Господу приноси један јарац као жртва за грех, уз жртву изливницу која иде с њом.

### *Жртве за Пасху*

<sup>16</sup> Првога месеца, четрнаестог дана у месецу почиње Пасха Господња.

<sup>17</sup> А петнаестог дана истог месеца је празник. Једите бесквасне хлебове седам дана.

<sup>18</sup> Првога дана одржавајте свети сабор; не радите никаквог свакодневног посла.

---

<sup>‡</sup> 28:14 Око 2 л.    <sup>§</sup> 28:14 Око 1,3 л.    <sup>\*</sup> 28:14 Око 1 л.

19 Као паљену жртву, свеспалницу, принесите Господу два јунца, једног овна и седам јагањаца од годину дана, без мане.

20 Житна жртва која иде уз њих биће: три десетине ефе брашна умешеног с уљем за сваког јунца, две десетине за овна,

21 а једну десетину понеси за сваког од седам јагањаца.

22 Такође, понеси и једног јарца, жртву за грех, да се изврши откупљење за вас.

23 Ово приносите поред јутарње жртве свеспалнице која се свакодневно приноси.

24 Овако ћете чинити сваки дан за седам дана. То је паљена жртва, угодни мирис Господу. Нека се то приноси уз свакодневну жртву свеспалницу и уз жртву изливницу која иде с њом.

25 А седмога дана нека вам буде свети сабор: не радите никакав посао.

### *Жртве за празник Седмица*

26 На дан првина, приликом вашег празника Седмица, кад принесете Господу житну жртву од нове жетве, одржавајте свети сабор. Не радите никакав свакодневни посао!

27 За жртву свеспалницу на угодан мирис Господу принесите два јунца, једног овна и седам јагањаца од годину дана.

28 Житна жртва која иде уз њих биће: три десетине ефе брашна умешеног с уљем за сваког јунца, две десетине за овна,

29 а једну десетину за сваког од седам јагањаца;

30 и једног јарца, да се изврши откупљење за вас.

31 Поред свакодневне жртве свеспалнице, и житне жртве која иде уз њу, принесите уз њу и жртву изливницу. Нека вам буду без мане.

## 29

### *Жртве за празник труба*

<sup>1</sup>Првог дана седмог месеца одржавајте свети сабор. Не радите никакав свакодневни посао. Нека вам то буде трубни дан.

<sup>2</sup>Тада принесите као жртву свеспалницу на угодан мирис Господу једног јунца, једног овна и седам јагањаца од годину дана, без мане.

<sup>3</sup>Житна жртва која иде за њих биће: три десетине ефе брашна умешеног с уљем за јунца, две десетине за овна,

<sup>4</sup>и једна десетина за сваког од седам јагањаца;

<sup>5</sup>и једног јарца, да се изврши откупљење за вас.

<sup>6</sup>Поред месечне жртве свеспалнице и житне жртве која иде уз њу, и свакодневне свеспалнице и житне жртве која иде уз њу, принесите уз њу и прописану жртву изливницу, на угодан мирис Господу.

### *Жртве за празник откупљења*

<sup>7</sup>Десетог дана, истог седмог месеца, одржавајте свети сабор. Постите\* и не радите никакав свакодневни посао.

<sup>8</sup>Тада принесите као жртву свеспалницу на угодан мирис Господу једног јунца, једног овна и седам јагањаца од годину дана. Нека буду без мане.

<sup>9</sup>Житна жртва која иде уз њих биће: три десетине ефе брашна умешеног с уљем за јунца, две десетине за овна,

<sup>10</sup>а једна десетина за сваког од седам јагањаца;

<sup>11</sup>и једног јарца за жртву за грех, поред жртве откупљења за грех, свакодневне жртве свеспалнице, житне жртве која иде уз њу и жртве изливнице која иде уз њих.

---

\* **29:7** Дословно: *Понизите своје душе, или како је Даничић превео, Мучите душе своје.*

*Жртве за празник Сеница*

<sup>12</sup> Петнаестог дана седмог месеца одржавајте свети сабор. Не радите никакав свакодневни посао. Празник Господу прослављајте седам дана.

<sup>13</sup> Као жртву свеспалницу, паљену жртву на угодан мирис Господу, принесите тринаест јунаца, два овна и четрнаест јагањаца од годину дана. Нека буду без мане.

<sup>14</sup> Житна жртва која иде уз њих биће: три десетине ефе брашна умешеног с уљем за сваког од тринаест јунаца, две десетине за сваког овна,

<sup>15</sup> а једна десетина за сваког од четрнаест јагањаца;

<sup>16</sup> и једног јарца за жртву за грех, поред свакодневне жртве свеспалнице, житне жртве која иде уз њу и жртве изливнице која иде уз њу.

<sup>17</sup> Другог дана принесите: дванаест јунаца, два овна, четрнаест јагањаца без мане,

<sup>18</sup> са житном жртвом и жртвом изливницом, према прописаном броју јунаца, овнова и јагањаца;

<sup>19</sup> и једног јарца за жртву за грех, поред свакодневне жртве свеспалнице, житне жртве која иде уз њу и жртве изливнице која иде уз њу.

<sup>20</sup> Трећег дана принесите: једанаест јунаца, два овна и четрнаест јагањаца од годину дана, без мане,

<sup>21</sup> са житном жртвом и жртвом изливницом, према прописаном броју јунаца, овнова и јагањаца;

<sup>22</sup> и једног јарца за жртву за грех, поред свакодневне жртве свеспалнице, житне жртве која иде уз њу и жртве изливнице која иде уз њу.

<sup>23</sup> Четвртог дана принесите: десет јунаца, два овна и четрнаест јагањаца од годину дана, без мане,

<sup>24</sup> са житном жртвом и жртвом изливницом, према прописаном броју јунаца, овнова и јагањаца;

<sup>25</sup> и једног јарца за жртву за грех, поред свакодневне жртве свеспалнице, житне жртве која иде уз њу и жртве изливнице која иде уз њу.

<sup>26</sup> Петог дана принесите: девет јунаца, два овна и четрнаест јагањаца од годину дана, без мане,

<sup>27</sup> са житном жртвом и жртвом изливницом, према прописаном броју јунаца, овнова и јагањаца;

<sup>28</sup> и једног јарца за жртву за грех, поред свакодневне жртве свеспалнице, житне жртве која иде уз њу и жртве изливнице која иде уз њу.

<sup>29</sup> Шестог дана принесите: осам јунаца, два овна и четрнаест јагањаца од годину дана, без мане,

<sup>30</sup> са житном жртвом и жртвом изливницом, према прописаном броју јунаца, овнова и јагањаца;

<sup>31</sup> и једног јарца за жртву за грех, поред свакодневне жртве свеспалнице, житне жртве која иде уз њу и жртве изливнице која иде уз њу.

<sup>32</sup> Седмог дана принесите: седам јунаца, два овна и четрнаест јагањаца од годину дана, без мане,

<sup>33</sup> са житном жртвом и жртвом изливницом, према прописаном броју јунаца, овнова и јагањаца;

<sup>34</sup> и једног јарца за жртву за грех, поред свакодневне жртве свеспалнице, житне жртве која иде уз њу и жртве изливнице која иде уз њу.

<sup>35</sup> Осмог дана одржавајте свечани сабор. Не радите никакав свакодневни посао.

<sup>36</sup> Као жртву свеспалницу, паљену жртву на угодни мирис Господу, принесите једног јунца, једног овна и седам јагањаца без мане;

<sup>37</sup> житну жртву и жртву изливницу, према прописаном броју јунаца, овнова и јагањаца;

<sup>38</sup> и једног јарца за жртву за грех, поред свакодневне жртве свеспалнице, житне жртве која иде уз њу и жртве изливнице која иде уз њу.

39 То приносите Господу на своје одређене празнике, поред својих завета и добровољних прилога, било да су то ваше жртве свеспалнице, житне жртве, жртве изливнице или жртве мира.”

40 Тако је Мојсије рекао Израиљцима све што му је Господ заповедио.

## 30

### *Завети жена*

1 Мојсије рече главарима племена израиљског народа: „Ово је Господ заповедио:

2’Ако неки човек учини завет Господу, или положи заклетву којом се обавезе, нека не погази своју реч; нека учини оно што изађе из његових уста.

3 Ако жена учини завет Господу у својој младости, или се обавезе заклетвом док је у кући свога оца,

4 па њен отац сазна за њен завет или заклетву којом се обавезала, али јој не приговори, тада сви њени завети и свака заклетва којом се обавезала остају на снази.

5 Али ако јој отац то забрани истог дана кад сазна, сви њени завети и заклетве којима се обавезала више не важе. Господ ће јој опростити, јер јој је отац забранио.

6 Ако се уда док је под заветом, или се обавезала непромишљеном изјавом,

7 па њен муж сазна за то, али јој не приговори истог дана кад сазна, тада сви њени завети и обећања којима се обавезала остају на снази.

8 Ако јој се муж успротиви истог дана кад сазна, он тиме поништава завет, или непромишљену изјаву којом се обавезала. А Господ ће јој опростити.

9 Завет удовице или разведене, све чиме се обавезала, и даље је обавезује.

<sup>10</sup> Ако жена учини завет док је у кући свог мужа, или се обавезе обећањем уз заклетву,

<sup>11</sup> па њен муж сазна за то, али јој не приговори и не забрани јој, тада сви њени завети и свако обећање којим се обавезала остају на снази.

<sup>12</sup> Али ако их муж поништи истог дана кад сазна за њих, ништа што је прешло преко њених усана не важи. Пошто их је њен муж поништио, Господ ће јој опростити.

<sup>13</sup> Сваки завет и сваку заклетву којом се жена обавезе на неко самоодрицање, њен муж може да потврди или поништи.

<sup>14</sup> Ако дани пролазе, а муж јој не приговара, он потврђује све њене завете, или сва обећања којима се обавезала. Он их је потврдио, јер јој није приговорио истог дана кад је сазнао за њих.

<sup>15</sup> Али ако их поништи касније, пошто је већ сазнао за њих, сам ће носити њену кривицу.”

<sup>16</sup> То су одредбе које је Господ дао Мојсију за мужа и његову жену, и за оца и његову ћерку у њеној младости, док је у кући свога оца.

## 31

### *Рат против Мадијанаца*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>2</sup> „Изврши освету над Мадијанцима због Израиљаца. Потом ћеш се придружити своме народу.“

<sup>3</sup> Мојсије рече народу: „Наоружај људе међу вама за рат, па нека иду на Мадијанце да изврше над њима Господњу освету.

<sup>4</sup> Пошаљи у битку по хиљаду људи из сваког израиљског племена.“

<sup>5</sup> Тако је од Израиљевих хиљада било окупљено дванаест хиљада људи наоружаних за рат, по хиљаду из сваког племена.

<sup>6</sup> Мојсије их је послао у рат, по хиљаду из сваког племена, заједно са Финесом, сином свештеника Елеазара, који је понео са собом посвећено посуђе и ратне трубе.

<sup>7</sup> Они су заратили против Мадијана, баш како је Господ заповедио Мојсију и побили му све мушкарце.

<sup>8</sup> Поред осталих побили су и мадијанске царевице Евија, Рекема, Сура, Ора и Реву – пет мадијанских царева. Мачем су погубили и Валама, сина Веоровог.

<sup>9</sup> Израиљци су са собом повели мадијанске жене и децу, и запленили сву њихову стоку, сва њихова стада и сва њихова добра,

<sup>10</sup> а све њихове градове по којима су живели спалили огњем.

<sup>11</sup> Онда су узели плен и све што је било одузето, и људе и стоку,

<sup>12</sup> па су робље, одузето и плен довели Мојсију, свештенику Елеазару и свој Израиљевој заједници у табор на моавским пољанама, код Јордана, насупрот Јерихону.

<sup>13</sup> Мојсије, свештеник Елеазар и сви кнезови заједнице пођу им у сусрет изван табора.

<sup>14</sup> Мојсије се разбеснео на војводе, на заповеднике хиљада и стотина, који су се враћали из рата.

<sup>15</sup> Мојсије им рече: „Зар сте оставили у животу све жене?

<sup>16</sup> А баш су оне, на Валамов наговор, навеле Израиљце да се изневере Господу у случају Фегора, па је Господњу заједницу погодила пошаст!

<sup>17</sup> Стога сад побијте сву мушку децу и сваку жену која је спавала са мушкарцем.

<sup>18</sup> Ипак, поштедите за себе сваку младу девојку која није спавала са мушкарцем.

<sup>19</sup> Сваки од вас који је убио некога или је дотакао убијеног, нека логорује седам дана изван табора. Очистите себе и своје робове трећег и седмог дана.

<sup>20</sup> Нека се очисти и свако рухо, сваки кожни предмет, сваки предмет начињен од козје длаке, и сваки предмет од дрвета.“

<sup>21</sup> А свештеник Елеазар рече ратницима који су ишли у битку: „Ово је одредба Закона који је Господ дао Мојсију:

<sup>22</sup> злато, сребро, бронзу, гвожђе, калај и олово,

<sup>23</sup> све што је отпорно на ватру, нека се пропусти кроз ватру и биће чисто. Ипак, нека се очисти и водом очишћења. А све што није отпорно на ватру пропустите кроз воду.

<sup>24</sup> Седмог дана оперите своју одећу и бићете чисти. Потом се вратите у табор.“

#### *Подела плена*

<sup>25</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>26</sup> „Ти, свештеник Елеазар и главари отачких домова заједнице, извршите попис плена, људи и стоке.

<sup>27</sup> Затим подели плен између ратника који су ишли у битку и целе заједнице.

<sup>28</sup> Од ратника који су ишли у битку одвој део за Господа: једну главу од сваких пет стотина, како од људи тако од крупне стоке, магараца и оваца.

<sup>29</sup> Узмите то од њихове половине и дајте то свештенику Елеазару за принос Господу.

<sup>30</sup> А од половине плена Израиљаца узми једну главу од сваких пет стотина, како од људи тако од крупне стоке, магараца, оваца – од сваке стоке –

и дај их Левитима, који су задужени за службу у Пребивалишту Господњем.“

<sup>31</sup> Мојсије и Елеазар учине као што је Господ заповедио Мојсију.

<sup>32</sup> Плена што је остао од одузетог које је запленила војска било је: шест стотина седамдесет пет хиљада оваца,

<sup>33</sup> седамдесет две хиљаде грла говеда,

<sup>34</sup> шездесет једна хиљада магараца,

<sup>35</sup> и тридесет две хиљаде људских душа – жена које нису спавале са мушкарцем.

<sup>36</sup> Дакле, половина дела војске која је ишла у битку била је:

три стотине тридесет седам хиљада пет стотина грла ситне стоке.

<sup>37</sup> Део за Господа од ситне стоке био је шест стотина седамдесет пет оваца.

<sup>38</sup> Било је тридесет шест хиљада говеда, од којих је Господњи део био седамдесет два грла;

<sup>39</sup> магараца је било тридесет хиљада пет стотина, од којих је Господњи део био шездесет једно грло;

<sup>40</sup> и шеснаест хиљада људских душа, од којих је Господњи део био тридесет две душе.

<sup>41</sup> Мојсије је предао свештенику Елеазару део, принос за Господа, као што је Господ заповедио Мојсију.

<sup>42</sup> Половина дела Израиљаца коју је Мојсије одвојио од људи који су ратовали –

<sup>43</sup> половина која је припала заједници, износила је: три стотине тридесет седам хиљада пет стотина грла ситне стоке,

<sup>44</sup> тридесет шест хиљада говеда,

<sup>45</sup> тридесет хиљада пет стотина магараца,

<sup>46</sup> и шеснаест хиљада људских душа.

<sup>47</sup> Од те половине, која је припала Израиљцима, Мојсије је узео по једно од педесет, и од људи и од стоке, и дао Левитима који су били задужени за службу у Пребивалишту Господњем, као што му је Господ заповедио.

<sup>48</sup> Тада су Мојсију приступили војни заповедници над хиљадама, кнезови над хиљадама и стотинама,

<sup>49</sup> и рекли му: „Твоје слуге су извршиле попис ратника који су били под нашим водством, и ниједан од нас не недостаје.

<sup>50</sup> А ми смо донели принос Господу, шта је већ ко нашао, предмете од злата, нарукнице и гривне, прстење, наушнице и огрлице, да се изврши откупљење за нас пред Господом.“

<sup>51</sup> Мојсије и Свештеник Елеазар су узели од њих злато, сав тај накит.

<sup>52</sup> Свега злата, жртве дизанице коју су принели Господу било је шеснаест хиљада седам стотина педесет шекела\*.

<sup>53</sup> А војници су задржали за себе што су запленили.

<sup>54</sup> Потом су Мојсије и свештеник Елеазар узели злато од кнезова над хиљадама и стотинама и донели га у Шатор од састанка, као спомен Израиљцима пред Господом.

## 32

### *Освајање и подела области источно од Јордана*

<sup>1</sup> А Рувимовци и Гадовци су имали силно мноштво стоке. Кад су Рувимовци и Гадовци видели да је област Јазира и Галада погодна место за стоку,

<sup>2</sup> дошли су к Мојсију, свештенику Елеазару и кнезовима заједнице и рекли:

---

\* **31:52** Око 200 kg.

<sup>3</sup> „Атарот, Девон, Јазир, Намра, Есевон, Елеалија, Севама, Навав и Веан,

<sup>4</sup> земља коју је Господ покорио пред израиљском заједницом је погодна земља за стоку, а твоје слуге имају стоку.“

<sup>5</sup> Они наставише: „Ако смо стекли наклоност пред тобом, нека се ова земља да твојим слугама у посед. Не води нас преко Јордана.“

<sup>6</sup> Мојсије одговори Гадовцима и Рувимовцима: „Зар да ваша браћа иду у рат, а ви да останете овде?

<sup>7</sup> Зашто одвраћате Израиљце од преласка у земљу коју им је дао Господ?

<sup>8</sup> Тако су поступили и ваши очеви кад сам их послао из Кадис-Варније да извиде земљу.

<sup>9</sup> И кад су отишли до потока Есхола и видели земљу, одвртели су Израиљце од уласка у земљу коју им је дао Господ.

<sup>10</sup> Тог дана је Господ плануо гневом и заклео се говорећи:

<sup>11</sup> 'Ниједан од људи од двадесет година па навише који су изашли из Египта, неће видети земљу за коју сам се заклео њиховим прецима Аврахаму, Исаку и Јакову, јер ме нису верно следили,

<sup>12</sup> осим Кенезејца Халева, сина Јефонијиног, и Исуса, сина Навиновог, зато што су верно следили Господа.'

<sup>13</sup> Међутим, Господ је плануо гневом на Израиљ, па је учинио да четрдесет година лутају по пустињи, док није помро сав тај нараштај који је чинио зло пред Господом.

<sup>14</sup> А сада сте, породе грешнички, ступили на место својих предака да још више навучете на Израиља пламтећи гнев Господњи.

<sup>15</sup> Ако се одвратите од њега, он ће их и даље оставити у пустињи; тако ћете упропастити сав овај

народ.“

<sup>16</sup> А они му приступише и рекоше: „Подигли бисмо овде само оборе за нашу стоку и градове за наше жене и децу,

<sup>17</sup> али ћемо се наоружати и хитро стати на чело Израиљаца, док их не доведемо на њихово место. А наше жене и деца нека остану у утврђеним градовима због становника ове земље.

<sup>18</sup> Својим се домовима нећемо враћати све док сваки Израиљац не прими свој део у наследство.

<sup>19</sup> Ипак, ми нећемо примити свој део у наследство са њима, тамо с оне стране Јордана и даље, пошто нам је наследство припало на овој, источној страни Јордана.“

<sup>20</sup> Мојсије им рече: „Ако одржите реч – ако наоружани пођете у рат пред Господом,

<sup>21</sup> те сваки од вас наоружан пређе преко Јордана пред Господом, док он не истера испред себе своје непријатеље,

<sup>22</sup> и док земља не буде покорена пред Господом, онда се можете вратити, па ћете бити решени кривице пред Господом и пред Израиљцима. Тада ће вам ова земља припасти у наследство пред Господом.

<sup>23</sup> Али ако не урадите тако, згрешићете против Господа. Знајте да ћете испаштати за свој грех.

<sup>24</sup> Подигните градове за своје жене и децу и торове за своје овце, али урадите што сте обећали.“

<sup>25</sup> Гадовци и Рувимовци одговорише Мојсију: „Твоје слуге ће учинити као што наш господар заповеда.

<sup>26</sup> Наша деца и жене, наша стада и стока остаће тамо у галадским градовима,

<sup>27</sup> а твоје слуге, сви који су наоружани за рат, прећи ће да ратују пред Господом, као што наш господар каже.“

<sup>28</sup> Затим је Мојсије ради њих издао заповест свештенику Елеазару, Исусу, сину Навиновом и главарима отачких домова Израиљевих племена.

<sup>29</sup> Мојсије им рече: „Ако Гадовци и Рувимовци, сви људи наоружани за рат, пређу с вама преко Јордана испред Господа, и земља буде покорена пред вама, ви ћете им дати галадску земљу у посед.

<sup>30</sup> Уколико њихови људи не пређу наоружани с вама, нека приме свој посед међу вама у хананској земљи.“

<sup>31</sup> Гадовци и Рувимовци одговоре: „Учинићемо онако како је Господ рекао твојим слугама.

<sup>32</sup> Прећи ћемо под оружјем пред Господом у хананску земљу, али ћемо задржати наследство у нашем поседу с ове стране Јордана.“

<sup>33</sup> Затим је Мојсије доделио Гадовцима, Рувимовцима и половини племена Манасије, Јосифовог сина, царство аморејског цара Сихона, и царство васанског цара Ога, земљу са градовима унутар њених граница, и околне области.

<sup>34</sup> Гадовци су подигли Девон, Атарот, Ароир.

<sup>35</sup> Атарот-Софан, Јазир, Јогвеју,

<sup>36</sup> утврђене градове Вет-Нимру и Вет-Аран, и торове за овце.

<sup>37</sup> Рувимовци су саградили Есевон, Елеалију, Киријатајим,

<sup>38</sup> Навав и Вал-Меон, којима су променили имена, и Сивму; градовима које су саградили дали су другачија имена.

<sup>39</sup> Потомци Махира, сина Манасијиног, су отишли у Галад, освојили га и истерали из њега Аморејце који су били у њему.

<sup>40</sup> Мојсије је дао Галад Махиру, сину Манасијином, који се населио у њему.

<sup>41</sup> Манасијин син Јаир је отишао и освојио њихова села, које је прозвао „Јаирова села“.

<sup>42</sup> Затим је Новах отишао и освојио Кенат са његовим насељима, и прозвао га Новах по свом имену.

## 33

### *Постаје Израиљаца по изласку из Египта*

<sup>1</sup> Ово су постаје Израиљаца, када су изашли из Египта по својим одредима под водством Мојсија и Арона.

<sup>2</sup> Мојсије је пописао места њиховог поласка од постаје до постаје, како је заповедио Господ. Ово су њихове постаје према полазним тачкама:

<sup>3</sup> Кренули су из Рамесе првог месеца петнаестог дана. Дан после Пасхе, Израиљци су победоносно изашли наочиглед свих Египћана,

<sup>4</sup> док су Египћани сахрањивали све своје прворођенце, које је Господ побио међу њима. А Господ је извршио правду и над њиховим боговима.

<sup>5</sup> Израиљци су кренули из Рамесе и улогорили се у Сокоту.

<sup>6</sup> Кренули су из Сокота и улогорили се у Етаму, који је на рубу пустиње.

<sup>7</sup> Кренули су из Етама, скренули према Пи-Хахироту, који је насупрот Вел-Сефона, и улогорили се пред Мигдолом.

<sup>8</sup> Кренули су из Ирота, па су средином мора прешли у пустињу. Затим су ишли три дана преко пустиње Етама и улогорили се у Мари.

9 Отишли су из Маре и дошли у Елим, где је било дванаест студенаца и седамдесет палминих стабала, и тамо се улогорили.

10 Кренули су из Елима и улогорили се код Црвеног мора.

11 Затим су отишли од Црвеног мора и улогорили се у пустињи Син.

12 Отишли су из пустиње Син и улогорили се у Дафаки.

13 Отишли су из Дафаке и улогорили се у Елуси.

14 Отишли су из Елусе и улогорили се у Рафидину, где није било воде да народ пије.

15 Отишли су из Рафидина и улогорили се у Синајској пустињи.

16 Кад су отишли из Синајске пустиње улогорили су се у Киврот-Атави.

17 Отишли су из Киврот-Атаве и улогорили се у Асироту.

18 Отишли су из Асирота и улогорили се у Ратами.

19 Отишли су из Ратаме и улогорили се у Римон-Фаресу.

20 Отишли су из Римон-Фареса и улогорили се у Ливни.

21 Отишли су из Ливне и улогорили се у Реси.

22 Отишли су из Ресе и улогорили се у Келати.

23 Отишли су из Келате и улогорили се код горе Сафера.

24 Отишли су од горе Сафера и улогорили се у Харади.

25 Отишли су из Хараде и улогорили се у Макелоту.

26 Отишли су из Макелота и дошли у Катати.

27 Отишли су из Катате и улогорили се у Тарати.

<sup>28</sup> Отишли су из Тарате и улогорили се у Метeki.

<sup>29</sup> Отишли су из Метеке и улогорили се у Асмони.

<sup>30</sup> Отишли су из Асмоне и улогорили се у Мосероту.

<sup>31</sup> Отишли су из Мосерота и улогорили се у Вене-Јакане.

<sup>32</sup> Отишли су из Вене-Јакане и улогорили се у Хор-Гадгади.

<sup>33</sup> Отишли су из Хор-Гадгаде и улогорили се у Јотвати.

<sup>34</sup> Отишли су из Јотвате и улогорили се у Еврони.

<sup>35</sup> Отишли су из Евроне и улогорили се у Есион-Геверу.

<sup>36</sup> Отишли су из Есион-Гевера и улогорили се у пустињу Цин, то јест у Кадису.

<sup>37</sup> Отишли су из Кадиса и улогорили се код горе Ор, на крају едомске земље.

<sup>38</sup> Тада се свештеник Арон попео на гору Ор по Господњој заповести и умро тамо, првог дана петог месеца, у четрдесетој година по изласку Израиљаца из Египта.

<sup>39</sup> Арону је било стотину двадесет три године кад је умро на гори Ор.

<sup>40</sup> А цар Арада, Хананац, који је живео у Негеву хананском, чуо је о доласку Израиљаца.

<sup>41</sup> Затим су отишли од горе Ора и улогорили се у Салмону.

<sup>42</sup> Отишли су из Салмона и улогорили се у Финону.

<sup>43</sup> Отишли су из Финона и улогорили се у Овоту.

<sup>44</sup> Отишли су из Овота и улогорили се код Ије-Аварима, на подручју Моава.

<sup>45</sup> Отишли су из Ије-Аварима и улогорили се у Девон-Гаду.

<sup>46</sup> Отишли су из Девон-Гада и улогорили се у Гелмон-Девлатаиму.

<sup>47</sup> Отишли су из Гелмон-Девлатаима и улогорили се код аваримских гора, пред Нававом.

<sup>48</sup> Отишли су из аваримских гора и улогорили се на моавским пољанама, крај Јордана, код Јерихона.

<sup>49</sup> Тако су логоровали крај Јордана, на моавским пољанама, од Вет-Јесимота па све до Авел-Ситима.

<sup>50</sup> Тамо, на моавским пољанама, крај Јордана код Јерихона, Господ рече Мојсију:

<sup>51</sup> „Говори Израиљцима и реци им: ’Кад преко Јордана пређете у хананску земљу,

<sup>52</sup> истерајте пред собом све становнике земље. Уништите све њихове кипове, затрите све њихове ливене идоле, и разорите све њихове узвишице.

<sup>53</sup> Заузмите земљу и настаните се у њој, јер сам је вама дао у посед.

<sup>54</sup> Земљу поделите жребом према својим породицама. Већој дајте веће наследство а мањој дајте мање наследство. И шта коме жреб одреди то нека му буде. Приммићете наследство према отачким племенима.

<sup>55</sup> Али ако не истерате пред собом становнике земље, они које оставите биће вам иверје у очима и трње у боковима; они ће вас кињити у земљи у којој живите.

<sup>56</sup> А оно што сам наумио да учиним њима, то ћу учинити вама.”

## 34

### *Племенске границе*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>2</sup> „Заповеди Израиљцима и реци им: ’Кад уђете у хананску земљу, земља која вам је припала у посед имаће ове границе:

<sup>3</sup> Јужни део ће вам се протезати од пустиње Цин уз Едом. Јужна граница ће вам се протезати с руба Мртвог мора на истоку,

<sup>4</sup> па ће завијати на југ према Акравимској узвишици, ићи према Цину, настављати се јужно од Кадис-Варније, избити на Асар-Адар и прелазити преко Асемоне.

<sup>5</sup> Граница ће, затим, од Асемоне скренути према Египатском потоку и избити на море.

<sup>6</sup> Западна граница ће вам бити Велико море; то нека вам буде западна граница.

<sup>7</sup> Ово ће вам бити северна граница: омеђите је од Великог мора па до горе Ора.

<sup>8</sup> Од горе Ора омеђите себи границу до Лево-Амата, а крај границе нека буде Седад.

<sup>9</sup> Нека се граница пружа до Зефрона, а крај нека јој буде код Асар-Енана. Нека вам то буде северна граница.

<sup>10</sup> Затим омеђите себи границу од Асар-Енана до Сефама.

<sup>11</sup> Од Сефама граница ће се спуштати према Ривли источно од Ајина, и наставити да се спушта док не дође до источне обале језера Хинерет.

<sup>12</sup> Затим ће се граница спуштати на Јордан и завршавати на Мртвом мору.

То ће бити ваша земља са границама које је окружују.”

<sup>13</sup> Мојсије заповеди Израиљцима: „Ово је земља

коју ћете жребом наследити, за коју је Господ заповедио да је добије девет и по племена.

<sup>14</sup> Наиме, отачки домови потомака Рувимовог племена, отачки домови потомака Гадовога племена, већ су примили своје наследство. Своје наследство је примила и половина Манасијиног племена.

<sup>15</sup> Два и по племена су узели своје наследство с друге стране Јордана, насупрот Јерихона, с источне стране.“

<sup>16</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>17</sup> „Ово су имена људи који ће вам поделити земљу: свештеник Елеазар и Исус, син Навинов.

<sup>18</sup> Узми и по једног кнеза из сваког племена да расподељују земљу.

<sup>19</sup> Ово су имена тих људи:

Халев, син Јефонијин, из Јудиног племена;

<sup>20</sup> Самуило, син Амијудов, из племена Симеунових потомака;

<sup>21</sup> Елдад, син Хаслонов, из Венијаминовог племена;

<sup>22</sup> кнез Вукија, син Јеклинов, из племена Данових потомака.

<sup>23</sup> Од Јосифових потомака: кнез Анило, син Уфидов, из племена Манасијиних потомака;

<sup>24</sup> кнез Кемуило, син Сафтанов, из племена Јефремових потомака;

<sup>25</sup> кнез Елисафан, син Фарнахов, из племена Завулонових потомака;

<sup>26</sup> кнез Фалтило, син Озаинов, из племена Исахарових потомака;

<sup>27</sup> кнез Ахијуд, син Селемијин, из племена Асирових потомака;

<sup>28</sup> и кнез Фадаило, син Амијудов, из Нефталимовог племена.“

<sup>29</sup> Овима је Господ заповедио да расподеле наследство Израиљцима у хананској земљи.

## 35

### *Левитски градови*

<sup>1</sup> Господ рече Мојсију на моавским пољанама код Јордана насупрот Јерихона:

<sup>2</sup> „Заповеди Израиљцима нека од свог наследства које поседују дају Левитима градове да у њима живе. Дај Левитима и пашњаке који окружују градове.

<sup>3</sup> Градови у којима ће живети нека буду њихови, а пашњаци нека буду за њихову стоку и све њихове животиње.

<sup>4</sup> Нека пашњаци око градова које ћеш дати Левитима, буду хиљаду лаката\* удаљени од градског зида, свуда унаоколо.

<sup>5</sup> Изван града измери две хиљаде лаката на источној страни града, две хиљаде лаката на јужној страни, две хиљаде лаката на западној страни и две хиљаде лаката† на северној страни, тако да град буде у средини. То нека им припадне као градски пашњаци.

### *Градови-уточишта*

<sup>6</sup> Од градова које ћете дати Левитима, шест ће бити градови-уточишта, где ћете дозволити убици да побегне. Уз њих додајте још четрдесет два града.

<sup>7</sup> Нека буде укупно четрдесет осам градова, са њиховим пашњацима, које ћете дати Левитима

<sup>8</sup> Кад дајете градове од поседа Израиљаца, од већих племена узмите више, а од мањих узмите мање. Нека свако племе уступи нешто градова Левитима према обиму наследства које је примило.“

---

\* 35:4 Око 500 m. † 35:5 Око 1 km.

<sup>9</sup> Господ рече Мојсију:

<sup>10</sup> „Говори Израиљцима и реци им: ’Кад преко Јордана пређете у хананску земљу,

<sup>11</sup> одвојте себи градове за градове-уточишта, где ће побећи неко ко нехотице убије човека.

<sup>12</sup> Нека вам ти градови буду уточишта од осветника, да убица не би умро пре него што стане на суд пред заједницу.

<sup>13</sup> Од градова које ћете дати, шест ће вам бити градови-уточишта.

<sup>14</sup> За градове-уточишта дајте три града с друге стране Јордана, а три града у хананској земљи.

<sup>15</sup> Нека ових шест градова служе као уточишта Израиљцима, странцу и дошљаку, где ће побећи свако ко је нехотице убио некога.

<sup>16</sup> Али ако неко удари кога гвозденом алатком, те он умре, он је убица; нека се убица свакако погуби.

<sup>17</sup> Ако неко удари кога каменом из руке од кога се може погинути, и тај умре, он је убица; нека се убица свакако погуби.

<sup>18</sup> Ако неко удари кога дрвеним предметом из руке од кога се може погинути, и тај умре, он је убица; нека се убица свакако погуби.

<sup>19</sup> Крвни осветник мора лично да убије убицу. Када га сретне нека га убије.

<sup>20</sup> Ако неко из мржње, намерно, баци нешто на кога, па га убије,

<sup>21</sup> или из непријатељства руком удари кога, па он умре, нека тај што га је ударио буде свакако погубљен; убица је. Нека крвни осветник погуби убицу када га сретне.

<sup>22</sup> Али ако га случајно гурне без непријатељства, или ако нехотице баци нешто на њега,

<sup>23</sup> или, не видећи га, случајно испусти на њега какав камен који може да усмрти, па он умре, а притом му није био непријатељ, нити је намеравао да му науди,

<sup>24</sup> тада нека заједница, према овим прописима, просуди између онога који је усмртио и осветника.

<sup>25</sup> Нека заједница избави убицу из руку крвног осветника, и нека га врати у град-уточиште у који је побегао. Нека остане у њему до смрти Првосвештеника, који је био помазан светим уљем.

<sup>26</sup> Ако убица ступи изван границе града-уточишта у који је побегао,

<sup>27</sup> а крвни осветник наиђе на њега изван границе његовог града-уточишта, па крвни осветник убије убицу, неће бити крив за проливену крв.

<sup>28</sup> Наиме, убица мора да остане у граду-уточишту до смрти Првосвештеника. После смрти Првосвештеника убица може да се врати у земљу где има посед.

<sup>29</sup> Ово су уредбе и прописи за вас и ваше нараштаје у свим вашим местима.

<sup>30</sup> Ко год убије човека нека се погуби на сведочанство сведока. Нико не може да буде осуђен на смрт на основу сведочанства једног сведока.

<sup>31</sup> Не примајте откупнину за живот убице који је крив за смрт; он мора свакако да се погуби.

<sup>32</sup> Не примајте откупнину ни за онога који је побегао у свој град-уточиште, да би се вратио и живео у земљи пре смрти Првосвештеника.

<sup>33</sup> Не оскрнављујте земљу у којој живите, јер крв оскрнављује земљу. Никакво откупљење се не може извршити за земљу на којој је проливена крв, осим крвљу онога који ју је пролио.

34 Не оскрнављујте земљу у којој живите, и где ја пребивам; јер ја, Господ, пребивам међу Израиљцима.”

## 36

### *Удаја наследница*

1 Главари отачких домова породица потомака Галада, сина Махировог, сина Манасијиног, из родова Јосифових потомака, приступе и обрате се Мојсију и кнезовима, главарима отачких домова Израиљаца.

2 Рекли су: „Господ је заповедио моме господару да се Израиљцима жребом подели наследство. Господ је такође заповедио моме господару да се наследство нашег брата Салпада да његовим ћеркама.

3 Међутим, ако се оне удају за некога из другог израиљског племена, њихов део наследства биће отуђен од наследства наших предака и бити припојен наследство другог племена у које се удају. Тако ће нам се одузети део наследства које нам је додељено.

4 А кад Израиљцима дође опросна година, онда ће њихов део наследства прећи у наследство племена у које се удају. Тако ће њихов део наследства бити отуђен од наследства наших предака.“

5 Тада је Мојсије, према Господњој речи, заповедио Израиљцима: „Истина је што потомци Јосифовог племена кажу.

6 Ово је реч коју Господ заповеда за Салпадове ћерке: 'Оне могу да се удају за кога хоће, под условом да се удају у породицу из племена свога оца.

7 Наследство Израиљаца се не може преносити с племена на племе; нека сви Израиљци задрже наследство својих отачких племена.

8 Свака ћерка која наследи део у једном од израиљских племена мора да се уда у породицу из

племена свога оца, како би сваки Израиљац задржао у поседу наследство својих отаца.

<sup>9</sup> Наследство се не може преносити с племена на племе, јер сва израиљска племена морају да задрже своје наследство.”

<sup>10</sup> Салпадове ћерке су урадиле онако како је Господ заповедио Мојсију.

<sup>11</sup> Мала, Терса, Егла, Мелха и Нуја, Салпадове ћерке, удале су се за синове својих стрицева,

<sup>12</sup> и тако постале жене Манасијиних синова, Јосифових потомака; па је наследство остало у племену породице њиховог оца.

<sup>13</sup> Ово су заповеди и прописи које је Господ преко Мојсија дао Израиљцима на моавским пољанама насупрот Јордана, близу Јерихона.

**Biblica® Нови српски превод, слободна права**  
**The Holy Bible in the Serbian language, Biblica® Open**  
**New Serbian Translation Cyrillic 2017**

copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

---

**Creative Commons License**

Ово Свети писмо или „Дело“ је доступна под међународном лиценцом Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). Да бисте видели ову лиценцу, посетите <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> или пошаљите писмо на адресу: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc. Сваки пут када користите жиг Biblica® морате да имате писану дозволу од Biblica, Inc. Имате дозволу да копирате и дистрибуирате ово дело, све док га не мењате и задржавате наслов какав јесте, који укључује заштићени знак “Biblica®”. Измене или превођење овог дела ће створити изведено дело, које ће захтевати да уклоните заштићени знак Biblica®. Када објавите ово изведено дело, морате да наведете које сте промене направили тамо где људи могу да их виде, на пример на интернет страници. Такође, морате да покажете одакле је оригинално дело: „Оригинално дело Biblica, Inc. је бесплатно доступно на [www.biblica.com](http://www.biblica.com) и [open.bible](http://open.bible).”

Без обзира да ли користите ово дело без промена или направите изведено дело, изјава о ауторским правима мора да буде наведена на насловној страни или страни о ауторским правима дела/произведеног дела на следећи начин:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Такође, морате да понудите свој изведени рад користећи исту лиценцу (CC BY-SA) и правила.

Уколико желите да обавестите Biblica, Inc. у вези са вашим преводом овог дела, молимо вас да нас контактирате на <https://open.bible/#feedback>.

-----  
This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at [www.biblica.com](http://www.biblica.com) and [open.bible](http://open.bible).”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Dec 2025 from source files dated 21 May 2025

c1df326b-f9ae-5728-a9ee-0b561c122248